6STE JAARGANG No. 100193 DONDERDAG 13 AUGUSTUS 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Vijfde conferentie van Amerikaanse ministers begonnen

Chileens staatshoofd verzoekt praktische en onverwijlde OPLOSSING

Herter verwacht gemakkelijker uitkomst dan in Geneve

De vijfde conferentie van de ministers van buitenlandse zaken van de Amerikaanse republieken is woensdagmorgen te Chili in de ruime vergaderzaal op de vijftiende verdieping van het hotel Carrera begonnen. In het midden van de zaal was een hoefijzer-vormige tafel geplaatst, waaraan de ministers van 20 Amerikaanse landen (die van Ecuador was nog niet aangekomen) hadden plaats genomen.

Het Chileense staatshoofd verklaarde, dat „de ernstige toestand in het Caribisch gebied niet kan worden geregeld door plaatselijke formules. Wat op het ogenblik werkelijk op het spel staat is de fundamentele grondslag van onze Amerikaanse instellingen". Hij verzocht de ministers van buitenlandse zaken te streven naar „praktische en onverwijlde oplossingen", waarvan ten grondslag liggen de grote beginselen van niet-inmenging en eerbied voor de rechten van de mens.

De president hekelde dictaturen en zei: „Wij veroordelen dictaturen met een permanent karakter en wenen, dat zij slechts een tijdelijk karakter hebben, wanneer zij om verschillende redenen bestaan".

Aan het slot van zijn rede wees de president op de noodzaak van economische eenheid tussen de Amerikaanse landen teneinde een waarachtige integratie mogelijk te maken.

In zijn wederwoord dankte minister Herter allereerst voor de gastvrijheid van Chili en prees zich gelukkig, dat de bijeenkomst plaats vindt in een land, dat een voorbeeld van democratie is. Herter herinnerde eraan, dat hij pas uit Geneve komt, en hij gelooft, dat het gemakkelijker is tot een regeling te komen in Santiago de Chile dan tijdens besprekingen tussen Oost en West. Niettemin verheelde Herter zich niet, dat er een ernstige crisis in het Caribisch gebied bestaat, maar hij sprak zijn optimisme uit wat de oplossing ervan betreft.

„Het inter-Amerikaanse systeem — aldus de Amerikaanse bewindsman — staat voor een nieuw kritiek moment in zijn geschiedenis. Maar hij verzocht zijn collega's deze voorbijgaande kwaal niet te verwarren met een kanker aan het hart van de vrede of een ongeneeslijke verlamming van den zenuwen der vrijheid".

Herter gaf de volgende definitie van hetgeen volgens hem de taak van de huidige conferentie moet zijn: „Het probleem bestaat erin het evenwicht te herstellen tussen vrede enerzijds en vrijheid en vooruitgang anderzijds".

De minister was van mening, dat de vier beginselen, die in het handvest van de organisatie van Amerikaanse staten zijn vastgelegd, bijzonder toepasselijk zijn in de huidige toestand in het Caribisch gebied: niet-inmenging, collectieve veiligheid, doelmatige beoefening der democratie en eerbied voor de rechten van de mens en tenslotte onderlinge samenwerking voor elk economische en maatschappelijke ontwikkeling. Het feit zelf, dat deze conferentie bijeen moest komen bewijst op zich zelf, dat er een crisis bestaat. Het toont tegelijkertijd de vaste wil aan om de problemen in een geest van samenwerking, gezond verstand en goede wil op te lossen.

De openingsvergadering duurde drie kwartier. Later op de dag zouden de ministers opnieuw bijeenkomen om een voorzitter te benoemen, een drietal commissies aan te wijzen en de eerste algemene betogen aan te horen van de vertegenwoordigers van Brazilië, de Dominikaanse republiek, de Verenigde Staten, Colombia en El Salvador.

LAOTISCHE STRUBBELINGEN

DAT koninkrijkje Laos, onderdeel van Vietnam, met een bevolking van zo'n anderhalf miljoen in alle soberheid levende zielen, is op zichzelf niet biezonder belangrijk en men zou er werklijk geen indrukwekkend nieuws van kunnen verwachten. Het feit, dat Laos al vele vette koppen in het wereldnieuws verwierf, moet uitsluitend worden geschreven op rekening van de communistische Chinezen, die al zo dikwijls hebben getracht zich van de miniatuurstaat meester te maken en wel met een tweeledig doel: het boeken van enige politieke winst en verder het banen van een weg naar gebieden, waarop de roden van Peking al lang hun begerige ogen gevestigd houden.

De laatste dagen rommelt het weer in het economisch volstrekt niet belangrijke vorstendom der Thai's Kha's en Muong Meo's. Over en weer werd aan de grenzen geschoten en het is duidelijk, dat de rode Chinezen opnieuw een ernstige poging waagden de Laotische troepen in verlegenheid te brengen. Op zichzelf zou daar nog wel over heen te komen zijn, maar de kwestie krijgt een geheel ander aspekt als men weet, dat reeds geruime tijd Amerikaanse eenheden bij de hand zijn om elke poging tot invasie de kop in te schieten.

Communistisch China heeft thans gezegd, dat de Amerikanen worden teruggeroepen; zij zouden een bedreiging vormen voor de vrede in dat kwetsbare deel van Achter-Indië. Alleen al de omstandigheid, dat de communisten met zulk een dwaze eis durven aankomen, is voor de Amerikaanse opperbevelhebbers voldoende reden om zich er niets van aan te trekken. De Chinezen zullen rauw toeslaan wanneer het matig uitgeruste Laotische legertje geen steun meer heeft van een veel sterkere broer. En daarna zullen de rode legers verder trekken in de richting van het reeds jaren beoogde doel.

President Eisenhower zat kennelijk een beetje met deze kwestie omhoog, toen zij gisteren op de persconferen-

(Vervolg naar pagina 8)

Ongerustheid op Cuba over Fidel Castro

Contra-revolutionairen verdienen de doodstraf

AMERIKA beschuldigd van stilzwijgende goedkeuring van complot

In Havanna begint men zich in sommige kringen ongerust af te vragen waarom premier Fidel Castro niet in het openbaar een verklaring aflegt over de in het weekeinde ontdekte samenzwering. Men had algemeen verwacht dat hij woensdag voor de radio of de televisie zou verschijnen, doch dit is niet gebeurd.

Wel verscheen de adjunct-procureur-generaal van het opperste gerechtshof, medina voor de televisierede. Hij verklaarde dat allen die schuldig worden bevonden aan contra-revolutionaire activiteit, de doodstraf verdienen. Medina uitte voorts de beschuldiging dat de ontdekte samenzwering nooit zo'n grote omvang zou hebben kunnen aannemen „als zij niet stilzwijgend door de Ver. Staten was goedgekeurd".

Het Cubaanse leger heeft dinsdag een Amerikaanse journaliste en een fotograaf gearresteerd, toen zij het huis van de Amerikaan William Morgan binnen gingen. Morgan zou de man zijn die Fidel Cassto op de hoogte had gebracht van de samenzwering en die een schip met contra-revolutionairen uit de Dominicaanse Republiek in handen van de Cubaanse autoriteiten zou hebben gespeeld.

Volgens bepaalde geruchten zou hij om het leven zijn gekomen bij gevechten in de provincie Las Villas.

Woensdag zijn de telefoonverbindingen met deze provincie verbroken geweest, naar verluidt als gevolg van de strijd daar. Ook met het eiland Pinos, ten zuiden van Havanna, waar volgens onbevestigde berichten contra-revolutionairen geland zouden zijn, waren de verbindingen woensdag verbroken.

Een in Havanna verschijnende krant verklaarde woensdag, dat zaterdag 28 militaire vliegers zijn gearresteerd en dat het gehele garnizoen van het vliegveld van Camaguey bij de samenzwering betrokken was.

Op de beurs van Havanna ontstond woensdag een geanimeerde stemming toen bekend werd dat de Sowjet-Unie 170.000 ton suiker van Cuba had aangekocht.

Vestiging van Venezolaans consulaat in in Hong - Kong

Van officiële Venezolaanse zijde is vernomen, dat de Venezolaanse regering een consulaat-generaal te Hong Kong zal vestigen teneinde de handel tussen de Venezolaanse kolonie en Venezuela te verruimen en de vriendschap te versterken. De Venezolaanse oud-gezant bij nationalistisch China, J. M. Ferrer, is tot consul-generaal van Venezuela te Hong Kong benoemd.

Dr. van Houten staatssecretaris van buitenlandse zaken?

Van bevoegde zijde deelt men het A.N.P. mede, dat binnenkort de benoeming te verwachten is van dr. H. R. van Houten, oud-ambassadeur in Mexico, thans direkteur-generaal politieke zaken op het ministerie van buitenlandse zaken, tot staatssecretaris van buitenlandse zaken.

De heer van Houten — die op 13 augustus 1907 te Den Haag werd geboren — is de liberale beginselen toegedaan.

Britse douane-beambten hebben aan boord van het 5.800 ton metende Britse vrachtschip „Yoma" dat, na een reis naar India, in Liverpool in het dok was gegaan, voor een waarde van meer dan een miljoen gulden opium in beslag genomen, die vermoedelijk voor Glasgow was bestemd.

Engelse hoop op koppeling van V.N. aan nieuwe ontwapeningsconferentie

Engeland hoopt, dat er een of andere manier gevonden zal worden om de Verenigde Naties te koppelen aan de nieuwe ontwapeningscommissie, die op de conferentie te Génève zou zijn voorgesteld door Rusland. Engeland, Frankrijk en de V.S., zo heft een woordvoerder van het Britse ministerie van buitenlandse zaken woensdag in Londen medegedeeld.

Hij voegde hieraan toe, dat de Britse regering op het ogenblik in kontakt is met de sekretaris-generaal van de V.N. Dag Hammarskjoeld, over de beste manier om de V.N. in te schakelen. „Wij willen het niet zonder de V.N. doen", aldus de woordvoerder.

Een protestmars van 30.000 typistes heeft het zonnige Londen nog eens een zonnige noot geschonken. Al demonstreerde de typistes voor flinke salarisverhoging toch hadden zij hun vrouwelijke charme en schoonheid niet vergeten, zodat vele Londenaars hopen dat een vergelijk met de werkgevers nog even uitblijft en er nog vaak gedemonstreerd zal moeten worden.

Eisenhower op persconferentie:

Bezoek van Chroesjtsjef betekent geen inbreuk op Dulles - politiek

Geen tussenkomst in het staalconflickt

President Eisenhower heeft op een persconferentie te Gettysburg meegedeeld dat het besluit om premier Chroesjtsjef van de Sovjet-Unie uit te nodigen, begin juli is genomen. Hij hoopt dat het bezoek de betrekkingen tussen oost en west zal verbeteren.

Als de Russische premier dat wenst, kan hij in Amerika ook militaire installaties bezichtigen. Eisenhower zelf wil in de Sovjet-Unie in de eerste plaats kennis met de bevolking maken.

Eisenhower zei dat hij uiteraard met Chroesjtsjef ook de toestand in Laos zal bespreken.

Het was de eerste keer, dat de president buiten Washington een officiële persconferentie hield. Hij brengt een werkvakantie door op zijn boerderij te Gettysburg.

Eisenhower verklaarde dat het beslist niet de bedoeling is dat hij als woordvoerder van het westen onderhandelingen met de Russische premier gaat voeren. Een topconferentie acht hij alleen gerechtvaardigd als er duidelijk tekenen zijn dat de standpunten van ost en west nader tot elkaar komen.

Toen een verslaggever Eisenhower vroeg waarom hij tot een kennelijk nieuwe aanpak op diplomatiek terrein overgaat, antwoordde de president dat er geen persoonlijke poging mag worden nagelaten om nieuw leven te blazen in de betrekkingen tussen oost en west, die sedert het einde van de tweede wereldoorlog en in het biezonder sedert het einde van de Koreaanse oorlog in 1953 zijn vastgelopen. Het is, naar hij zei, zijn bedoeling om uit deze impasse te komen.

In antwoord op een vraag zei de president dat zijn besluit Chroesjtsjef uit te nodigen geen breuk is met de politiek van de vorige minister van buitenlandse zaken, wijlen Dulles. Dulles en hij hadden dikwijls met ambtenaren van het ministerie van buitenlandse zaken over deze mogelijkheid gesproken. Einde 1958 begonnen zij in te zien dat de gevolgde methoden dienden te worden versterkt met iets anders. Dulles en hij waren echter nooit tot een besluit gekomen.

Na het eerste deel van de Geneefse conferentie heeft Eisenhower, naar hij zei, de kwestie ter bestudering gegeven aan een paar van zijn medewerkers. Het besluit om Chroesjtsjef uit te nodigen werd begin juli genomen, aldus Eisenhower.

President Eisenhower heeft op zijn persconferentie verder nog gezegd niet tussenbeide te willen komen in de Amerikaanse staalstaking die midden-juli begon. Zij die menen dat de kwestie koste wat het kost geregeld behoort te zijn voordat Chroesjtsjef in de Verenigde Staten op bezoek komt,, geven blijk van een oppervlakkige manier van denken, zei de president.

Aan het einde van een lange reeks proefnemingen voor het beproeven van de veiligste motorhelm heeft een research laboratorium te Engeland haar secretaresse opgeofferd. Op geregelde tijden laat zij zware metalen kogels op haar beschermd hoofd neerkomen en het resultaat van de proeven zijn, dat met een dergelijk helm geen haar op het hoofd zal worden gekrenkt.

BLANKE scholen open voor kleurlingen

Woensdagmorgen zijn drie kleurling-meisjes van 16 en 17 jaar toegelaten tot de Middelbare school „Hall High school" in Little Rock. Er deed zich niet het minste incident voor.

Tot dusver was deze school alleen voor blanke leerlingen toegankelijk. De toelating van gekleurden betekent een hervatting van de rassenintegratie op de scholen in de hoofdstad van Arkansas, die twee jaar geleden werd onderbroken.

De politie richtte versperringen op rond een der Middelbare scholen waar de meisjes waren ingeschreven. Alle leerlingen, ook de kleurling-meisjes, betraden de school. Er stonden ca 20 mensen te kijken.

Bij Vitznau, aan het vierwoudstedenmeer, is een auto in een bocht van de weg afgeraakt en van een hoogte van 50 meter in het meer gestort. De vier inzittenden, Zwitsers, zijn omgekomen.

Faubus zegt steun toe aan RASSENSCHEIDING

Politie slaags met betogers

De politie van Little Rock is woensdag slaags geraakt met een menigte betogers, die ongeveer een uur voordat de Central High School enkele kleurlingen zou toelaten, voor de school schreeuwden: „Wij willen geen integratie!" De agenten moesten van de gummiknuppel gebruik maken om de betogers te verspreiden en voerden verscheidene arrestaties uit. De demonstranten kwamen van een grote openluchtbetoging voor rassenscheiding, waar gouverneur Faubus de menigte zijn steun had verzekerd.

De drie gekleurde leerlingen konden echter ongehinderd de school binnengaan.

Volgens de jongste berichten zijn tenminste 24 mensen aangehouden. In de scholen zelf deden zich geen incidenten voor.

In verband met verschillende technische moeilijkheden heeft onze editie vandaag een ander aanzien. Door een defekt aan de telex waren we niet in staat het laatste internationale nieuws en de Amsterdamse Beurs van hedenmorgen mee te nemen. Eveneens was het ons onmogelijk Arubaans nieuws op te nemen. Wij bieden onze lezers daarvoor onze verontschuldiging aan en spreken de hoop uit, dat de moeilijkheden voor morgen verholpen zullen zijn.

De redaktie

De Gaulle wijst voorstel van Mac Millan van de hand

De Britse minister-president, MacMillan, is verstoord over de regelingen van president De Gaulle van Frankrijk voor de komst van president Eisenhower naar Europa, aldus schrijft het Amerikaanse tijdschrift Newsweek" deze week.

De Gaulle heeft MacMillans eerste voorstel tot een bespreking van de westelijke grote drie te Londen kortweg van de hand gewezen, aldus zegt „Newsweek" in de omgeving van MacMillan te hebben vernomen. MacMillan is woedend, aldus het blad.

CASTRO verleden week niet gewond?

De Cubaanse minister van binnenlandse zaken, Luis Buch, heeft ontkend, dat premier Fidel Castro de vorige week gewond zou zijn.

Zoals gemeld, heeft de Amerikaanse journalist Drew Pearson gemeld, dat Castro de vorige week gewond werd.

Staat van beleg in Bolivia

In Bolivia is woensdag de staat van beleg afgekondigd. De maatregel is genomen wegens ondermijnende aktiviteit van de oppositie en houdt verband met de staking bij het onderwijs, die gaande is.

De economische samenwerking in Latijns - Amerika

Industriele produkties niet op elkaar ingesteld

Handel met en belangstelling van Europa teruggelopen

In de laatste berichten over de politieke en economische ontwikkelingen in Latijns-Amerika is nog veel onopgehelderd gebleven over wat er gaande is op het gebied van de economische samenwerking. Wel is nu duidelijk, dat de initiatiefnemers van een vrijhandelszone in Lima vergaderd hebben onder auspicien van de CEPAL (Comision economica para America Latina), en dat als een van de mogelijkheden tot grotere samenwerking op financieel -economisch gebied de vestiging van een interamerikaanse bank wordt gezien.

Op 8 april is de globale opzet van dit instituut voor ratificatie klaar gemaakt. Uit het kapitaal zou 8½ miljoen dollar beschikbaar worden gesteld voor dollarkredieten en 150 miljoen dollar voor industriele kredieten. Deze bank zal een kapitaal van 1 miljard dollar werken (in Amerika is dit bij wetsontwerp van pres. Eisenhower goedgekeurd), waarvan de Ver. Staten 450 miljoen zal garanderen.

In Lima is de economische toestand in Latijns-Amerika aan beschouwing onderworpen. Men kwam tot de volgende resultaten.

1. De economische verschillen tussen de Lat.-Amerikaanse staten zijn groot. De industriele produkties zijn niet op elkaar afgestemd, en mede hierdoor bedraagt de onderlinge handel niet meer dan een globale 10 miljoen dollar per jaar.

2. De handel met Europa loopt terug, als gevolg van grotere afname van grondstoffen uit de koloniale landen en de landen geassocieerd met de Euromarkt.

3. Van Europese zijde is ook de belangstelling voor investeringen in Latijns-Amerika aanmerkelijk teruggelopen.

Volgens correspondenten heeft op de talrijke conferenties, die dezer dagen tussen de staten plaatsvinden, het standpunt ingenomen, dat niet Associatie met de Europese gemeenschappelijke markten, maar de vorming van een eigen vrijhandelspotentieel de oplossing moet brengen voor de moeilijke positie waarin de Zuid-Amerikaanse staten vooral zich bevinden. In midden-Amerika wil men zelfs niet slechts blijven bij het neerhalen van de tol- en douanemuren, maar ook het reizigersvervoer, voor wat de formaliteiten betreft, vereenvoudigen. Van Mexicaanse zijde wordt ook gesproken van een persoonsbewijs voor alle Latijns-Amerikanen.

Men heeft er in perskringen op gewezen, dat vooreerst de situatie, doortrokken van Talrijke intiatieven en besprekingen, niet geheel duidelijk wordt afgetekend. In industriele en financiele kringen schijnen de meeste stemmen op te gaan voor de integratie. Men doet dit aan de hand van de boven geschetste moeilijkheden, die algemeen erkend worden, en met de vinger op de hindernissen in de afzet van industriele produkten die verdergaande industrialisatie op hun beurt weer bemoeilijken.

En naast dit alles staat de inter-Amerikaanse conferentie die in Santiago de Chili zal worden gehouden. Het Russische persbureau Tass gaf gistermorgen een persoverzicht, waarin te lezen was, dat volgens de opinies van kranten in het gehele gebied op deze conferentie vooral geprotesteerd zal worden tegen Amerikaanse interventie in Latijns-Amerikaanse politieke aangelegenheden. Hiertegenover staan beschouwingen in de West-Europese pers, zoals in de Londense „Times", waarin verklaard wordt, dat Amerikaanse deelname aan de conferentie „het vuur onder de Latijns-Amerikaanse ketel" niet zal blussen.

Men moet volgens weer andere waarnemers (o.a. de New-York Times) afwachten in welk verband politieke en economische Amerikaanse bemoeienis in de thans beweeglijke Latijns-Amerikaanse wereld zullen worden geïnterpreteerd.

Vacantie-plan Piscaderabaai - club

Bij voldoende deelname zal in het kader van het vacantie-plan Piscaderabaai het volgende programma afgewerkt worden!

[illegible] augustus: steltenlopen voor jongens en meisjes van 8 en 9 jaar. 19 augustus: Vrije figuren maken in het zand voor jongens en meisjes van 7 t/m 11 jaar.

[illegible] augustus: Lamonade-estafette (zie de Thee-estafette hieronder) voor meisjes van 10 en 11 jaar.

21 augustus: Gekleed zwemmen [illegible] voor jongens van 10 en 11 jaar. Alleen goed geoefende zwemmers kunnen hieraan deelnemen.

[illegible] augustus: Thee-estafette voor meisjes van 5 en 6 jaar. De spelregels zijn als volgt:

Twee meisjes nemen plaats aan tafel, de andere twee maken een blad klaar. Daarop lopen zij naar de tafel toe, schenken de thee in voor de meisjes daar, deze drinken de thee, waarna de anderen het blad weer terug brengen en de kopjes afwassen. Als alles klaar is worden de rollen omgedraaid en lopen de meisjes van de tafel over om het blad klaar te maken en de anderen gaan dan naar tafel toe om van de thee te genieten.

22 augustus: hindernisloop voor jongens van 8 en 9 jaar.

25 augustus: afstand zwemmen voor meisjes van 12 en 13 jaar.

25 augustus: hinderniszwemmen voor jongens van 12 en 13 jaar.

Op 28 augustus heeft de uitreiking der prijzen plaats, terwijl er verrassingen in petto gehouden worden voor alle deelnemers en deelneemsters.

Deze kunnen zich opgeven bij de heer Overdijk, Piscaderabaai, tel. 23350.

Lijst gevonden voorwerpen

1 [illegible] portemonnaie inh.: geldsbedrag, 1/10 lot Landsloterij en 3 [illegible] Landsloterij;
1 [illegible] inh. geldsbedrag;
2 sleuteltjes w.o. 1 gem. Yale no. 5;
[illegible] Landsloterij-trekking 13-8-59.
1 groen lederen portemonnaie inh: [illegible] en 2 sleuteltjes.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie Kamer 5-A.

New Yorkse Beurs

Enkele fondsen boekten een goede vooruitgang maar over het geheel genomen kon de markt als gevolg van winstnemingen slechts langzaam herstellen. Er werd echter een peil bereikt waarop de helft van het scherpe koersverlies van maandag was ingehaald. Wegens de staalstaking en de komende bezoeken van Eisenhower en Chroesjtsjef zijn er in Wallstreet slechts weinigen die een scherpe koersstijging verwachten. Enkele oliewaarden vertoonden een verbetering. Tegen het slot verscheen er nog een golf van verkopen, waardoor het slot onregelmatig lager was met koersverliezen die in de meeste gevallen tot een punt beliepen.

Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1210, waarvan hoger 529, lager 463 en onveranderd 213. De aandelenomzet bedroeg 2.700.000 en de obligatieomzet bedroeg 6.380.000 dollar. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel 80 1 8
Anaconda Copper 63
Bethlehem Steel 54 7 8
Dupont de Nemours 265 1 2
General Electric 79 3 4
General Motors 55 1 4
International Tel and Tel 35 1 4
Royal Dutch 44 1 2
Shell Oil 80 3 8
Standard Oil of New Jersey 52 3 4
U S Steel 100 3 8
Canadian Pacific 29 1 8
International Nickel 103 3 8
Royal Dutch Am. Shares 74 b.
KLM 33
Aluminium Co 105 5 8
Dow Jones 655.14.

AGENDA

VANDAAG:

CINELANDIA 7.00 en 9.00 uur:
„Man Afraid" in het engels met spaanse tekst.

ROXY 7.00 en 9.00 uur:
„Une Manche et la belle" (Codicia) in het frans met spaanse tekst

WEST-END 7.00 en 9.00 uur:
„The flame barrier" (la barrera de fuego)

CARIBE 8.00 uur:
„Odio que mata" (Cop Hater)

ROYAL 8.00 uur:
„Bajo fuego" (Under fire)
Theater Asiento:
„Robbery under arms"

MORGEN
Cinelandia 7.00 en 9.00:
„The eyes of father Tomasino"
Roxy 7.00 en 9.00:
„The female animal"
West-End 7.00 en 9.00:
„The story of Ester Costello"

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel 2367
A. G. Treling 23.30 - 07.00 " 2167
B.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
R. N. da Silva, Gosieweg 192 " 0-43249
b.g.g. " 2400

Materialen
C. P. Riegman " 4550
CSM-Rederij-Scheepsagentschappen:
H. Dania " 3693
Theater Asiento
„Robbery under arms", - 18 jaar.

Adenauer na Engelse verkiezingen naar Londen?

In kringen dicht bij premier MacMillan wordt vernomen, dat het weinig waarschijnlijk is, dat bondskanselier Adenauer v o o r oktober aanstaande naar Londen komt vanwege het werkprogram van MacMillan. Het juiste tijdstip van Adenauers bezoek is nog steeds een punt van overleg tussen Londen en Bonn maar in Londen verwacht men, dat Adenauers overkomst na het bezoek van Chroesjtsjef aan de Verenigde Staten en v o o r de verkiezingen in Engeland, die naar algemene verwachting in oktober gehouden worden, zal geschieden.

—x—

Een kerkelijke rechtbank te Rome heeft in eerste instantie het verzoek van Giuliana Fiastri, de vrouw van de filmproducent Carlo Ponti, tot nietigverklaring van haar huwelijk afgewezen. Zij kan in beroep gaan bij de rechtbank van de Rota. Zoals bekend is Ponti die van zijn vrouw van tafel en bed is gescheiden — echtscheiding is in Italië niet mogelijk — na een echtscheidingsprocedure in Mexico met de filmster Sophia Loren in het huwelijk getreden.

Concert van Zwitsers orkest

Het Zwitsers orkest „The Masterplayers of LUGANO", dirigent Richard Schumacher, geeft op donderdag 27 augustus a.s. een concert in de Stadshouwburg, met het volgende programma:

1. Alexander Feestconcert (Handel);
2. Concert voor piano en orkest D gr. t. (Haydn)
   Solist: Julien von Karolv.
3. Concert voor viool en orkest (Genzmer)
   Solist: Denes Szigmondy.
4. Symphonie A. gr. t. K. 201 (Mozart)

Begroting landsloterij 1960

Onkosten personeelsleden verhoogd bedrag per aandeel teruggebracht

Geen uitbetaling van fout gepubliceerde-niet getrokken nummers

Onlangs heeft de gouverneur na gehoord advies van de Raad van Advies aan de Staten de begroting aangeboden van de Landsloterij over het dienstjaar 1960. Aan deze begroting ontlenen wij de volgende cijfers:

	Raming 1960	Raming 1959
Gereserveerde doch niet verdeelde opbrengst over vorige jaren	P.M.	P.M.
Inleggelden loten	8.675.000,—	8.675.000,—
Prijzen en premiën gevallen op niet verkochte loten	30.000,—	30.000,—
Vervallen prijzen en premiën	50.000,—	50.000,—
Andere ontvangsten	P.M.	P.M.
	8.755.000,—	8.755.000,—

In de toelichting wordt er op gewezen, dat deze begroting met uitzondering van de personeelskosten en de verdeling der opbrengst nagenoeg overeenkomt met die van het dienstjaar 1959.

De regering meent, dat op billijkheidsgronden de salarissen van het personeel herzien moeten worden. De salarisregeling berust indirekt op een brief van de gouverneur van 7 november 1944. Verder kan bij een extra loterij geen extra maand salaris worden uitgekeerd. De regering is er voorstander van, dat het personeel — zeker wat salariëring betreft — geheel gelijk gesteld wordt met het vergelijkbare personeel in Overheidsdienst. Op grond hiervan zullen dezelfde richtlijnen gevolgd worden betreffende bevordering klerken 1e klasse met een diensttijd van 27 dienstjaren tot adjunct-commies en de diverse bepalingen betreffende bevordering uit de „beschikking administratieve ambtenaren 1947".

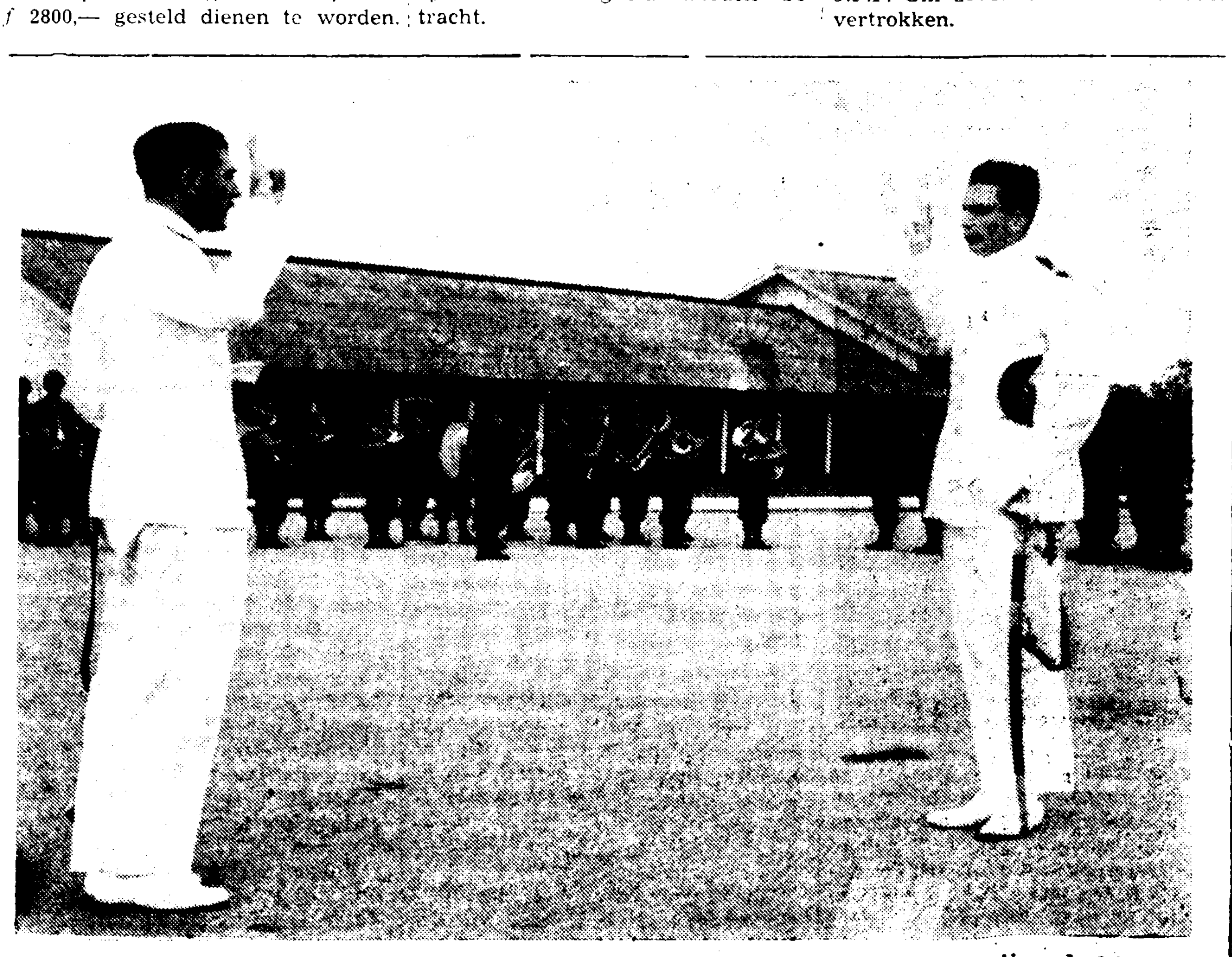
Tevens is de voorziening voor de oude dag van enkele personeelsleden een punt van zorg voor de regering. In verband met de verhoging der personeelskosten is het bedrag per aandeel teruggebracht van ƒ 2500,— tot ƒ 2400,—.

In antwoord op het verslag deelt de minister van financiën mede, dat hij de mening van enkele leden niet kan delen, dat de uitkering per aandeel op een hoger bedrag dan ƒ 2800,— gesteld dienen te worden.

Verder deelt de bewindsman in verband met abusievelijk op de trekkingslijsten verschenen prijzen het volgende mede:

Door de Raad van Toezicht en Advies inzake de Landsloterij werd destijds op advies van de voormalige wnd procureur-generaal het standpunt ingenomen, dat inderdaad tengevolge van fouten in gepubliceerde trekkingslijsten bepaalde verplichtingen voor de Landsloterij zouden ontstaan. Deze fouten kwamen sporadisch voor en betroffen slechts kleine prijzen. De gestelde vraag is echter aanleiding voor de regering geweest om opnieuw de onderhavige kwestie onder de aandacht van de procureur-generaal te brengen. De huidige funktionaris is de mening toegedaan, dat een fout in de gepubliceerde trekkingslijst voor de Landsloterij geen verplichting doet ontstaan om het fout-gepubliceerde niet getrokken nummer uit te betalen. Een bepaald lot — aldus de procureur-generaal — geeft slechts recht op uitbetaling, indien bij een trekking op dat lot een prijs of premie is gevallen (art. 21 van de Landsloterijverordening 1949).

Besloten is daarom om voortaan in voorkomende gevallen geen uitbetalingen te doen van fout-gepubliceerde niet getrokken nummers. Uiteraard zal bij de samenstelling van de trekkingslijst door de direkteur der Landsloterij de grootst mogelijke nauwkeurigheid worden betracht.

Hedenmorgen legde in de marinierskazerne Suffisant de luitenant ter zee de Winde zijn eed af in handen van groot maj. Maan, commandant van de marinierskazerne. De plechtigheid van de eedsaflegging werd besloten met een defilé der troepen.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Watervoorziening Bonaire

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Bij voorbaat mijn dank. De heer Abraham vraagt gelden aan voor financiering van de ontwikkeling der plantage Aruba.

Had in de eerste plaats voor 'n waterplant gevraagd. Daar alle of practisch alle regenbakken leeg zijn. Dos Pos op Rincon is leeg, en de bevolking van Rincon is gevraagd weinig water (dat al brak en zoutig is) te verbruiken. Hier op Bonaire, zijn we niet zo gelukkig goed leiding water te bezitten, als Curaçao en Aruba. Grote dammen zijn gemaakt om regen water op te vangen, maar die zijn waardeloos omdat het practisch niet heeft geregend in 2 jaar. Dus als er 'n waterplan op Bonaire kwam konden de mensen het regenwater ook nog besparen.

Wat voor nut hebben de **rode bieten** op de plantage Aruba als de bevolking geen werk heeft (behalve enkele partijvriendjes?) De verkiezingen zijn voorbij maar het is nog erger geworden dan daarvoor. Men moet ook nog de bevolking voorlichten wat voor 'n functie de heer Abraham heeft want komen de mensen om de gedeputeerde het een of ander te vragen dan staat de heer Abraham ze te woord ondanks dat hij geen gedeputeerde meer is en gaat men op de bureau van Sociale Zaken voor werk vragen krijgt men te horen: ga maar met Abraham praten.

Het is Abraham voor Abraham na Terwijl de arme bevolking hier onder lijdt. Ieder jaar leest men nadelig saldo. Zoals dit jaar f 3.167.461 Heerlijk maar hoe komt dat? Vraag dat ook maar eens aan Abraham c.s. en luister dan goed wat hij antwoord.

M. d. Redacteur nogmaals mijn dank voor de plaatsruimte.

Een Bonairiaan

Naschrift van de Redaktie:

De watervoorziening op Bonaire is een punt van de zorg van het Bestuurscollege en wij kunnen de inzender verzekeren dat het waterplan een onderdeel vormt van het welvaartsplan. In de toekomst zal ook Bonaire zijn waterplant hebben. Op het ogenblik wordt het systeem dat Bonaire in de toekomst zal gebruiken beproefd in Amerika en zijn daar de resultaten bevredigend dan zullen onderhandelingen geopend worden.

Ons is verder verzekerd dat het water in Rincon beter is dan in Playa zelf. Wat de functie van de heer Abraham betreft kunnen we U antwoorden dat de heer A. J. Abraham contactpersoon is voor het welvaartsplan. Wil men het bestuurscollege spreken dan lijkt het ons uitgesloten dat men naar de heer Abraham verwezen wordt. Het Bestuurscollege moet immers zelfstandig werken. Hetzelfde is het geval met de afdeling Sociale Zaken. Het zou een ongezonde situatie zijn als het tegengestelde het geval is.

Vakantieplan J.P.F.

Het bezoek aan de raffinaderij van de Shell Curaçao N.V. in het kader van het J.P.F.-vakantieplan, gaat door op maandag 17 augustus Verzamelplaats is club J.P.F. De tijd: acht uur 's voormiddags. De aandacht wordt erop gevestigd, dat dit bezoek uitsluitend geldt voor kinderen tussen vijftien en zeventien jaar.

De pic-nic naar Jan Thiel zal worden gehouden op dinsdag 18 augustus. Verzamelplaats is club J.P.F. Om zeven uur zal er worden vertrokken.

De nachtelijke bedetocht

Mgr. HOLTERMAN zal zich bij de biddenden aansluiten

Het Maria-comité dat de nachtelijke bedetocht van morgenavond organiseert, ontving van Z. Hoogwaardige excellentie, Mgr. Michael Holterman O.P. bericht, dat hij gaarne aan deze manifestatie van liefde en aanhankelijkheid jegens de Moeder Gods zal deelnemen.

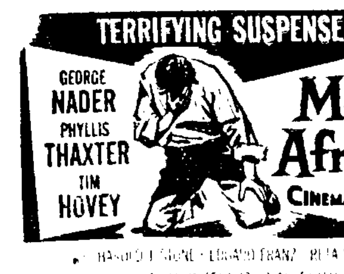
Monseigneur Holterman zal zelf de H. Mis om twaalf uur in de kerk van St. Anna opdragen.

Uitsluitend mannen kunnen aan deze bedetocht deelnemen.

Moge het er evenals vorige jaren velen, zeer velen zijn! Laat vooral de jonge-mannen van Curaçao, de jongeren, die zo spontaan aan het Maria-congres deelnamen, zich niet onbetuigd laten. De Jonge Wacht, de Padvinders, het Maria-Legioen. Komt in gesloten formatie!

Herhaling radio-programma V.G.K.S.

Na wij vernemen zal op veler verzoek a.s. vrijdag om negen uur voor de CUROM het programma her-uitgezonden worden van de prijsvraag van de V.G.K.S. De luisteraars worden er op gewezen dat zij hun oplossing voor 1 september aan het secretariaat van de V.G.K.S., kunnen opsturen, per adres Hoofdkantoor SHELL Curaçao N.V. Emmastad.

Aanval van EISENHOWER op vakbond-gangsters

President Eisenhower heeft publiekelijk van het Congres een doelmatige wet gevraagd „om het Amerikaanse volk te beschermen tegen gangsters, bandieten en andere korrupte elementen, die zich binnen hebben gedrongen in de leiding van de vakbondsbewegingen". De president zei dit in een rede, die door radio- en televisie-stations over het gehele land werd uitgezonden. „Hervorming van de arbeidswetgeving is dringend noodzakelijk en moet boven alle partij-politieke overwegingen uitgaan", aldus Eisenhower.

„Ik wens slechts doelmatige bescherming tegen gangsters en misdadigers voor het volk van Amerika — voor de mannen en vrouwen, die werken met hun handen, hun geest en hun energie om van Amerika een beter land te maken voor zichzelf en hun kinderen". Eisenhower draaide er geen doekjes om. Andere punten van binnenlands beleid heeft hij in het verleden in openbare toespraken vaak met wijze voorzichtigheid aangepakt, ditmaal gebruikte hij een taal, die niemand kon misverstaan. Recht op de man af slingerde hij zijn beschuldigingen de ether in, rondborstig liet hij uitkomen, dat het Congres tot nu toe schandelijk gefaald heeft bij het opstellen van een wet, die het Amerikaanse volk wer-

Einde van terreur in zicht ?

kelijk bescherming tegen korrupte uitzuigers biedt.

„Ik hoop van ganser harte, dat het congres ditmaal volledig zal antwoorden op een overweldigend nationaal beroep". Hij zette uiteen, dat een sterke arbeidswetgeving direkt op het welzijn van het volk moet zijn gericht en niet in de eerste plaats op politieke of andere belangen. Een wet, die in april de senaat is gepasseerd, was niet doelmatig, aldus de president, en een wet, die door de arbeidscommissie van het huis van afgevaardigden is voorgesteld, voldeed nog minder dan de senaatsmaatregelen. Beide wetsvoorstellen pakten de problemen van „druk uitoefenen door middel van steekgelden en boicot onvoldoende aan. De maatregelen van de arbeidscommissie zouden er zelfs toe geleid hebben, dat ongeveer 70 percent van alle vakverenigingen zou kunnen ontkomen aan de plicht rekenschap af te leggen over hun financiën. Strafrechtelijke maatregelen tegen hen, die de rechten van de vakverenigingsleden zouden schenden, zouden volgens deze voorstellen niet meer mogelijk zijn.

Eisenhower liet duidelijk uitkomen, dat de richtlijnen voor een verbeterde wetgeving, die hij vroeger aan het congres deed toekomen, zowel in de senaat als in het huis met een half oog en fluwelen handschoenen zijn behandeld. Wat uit de bus kwam, waren niet de scherpst mogelijke maatregelen, maar de mildste, die uit Eisenhowers richtlijnen gedistilleerd konden worden.

Het beste uitgangspunt voor de nieuwe wetgeving achtte Eisenhower het wetsontwerp Landrun-Griffin, dat wordt gesteund door een coalitie van republikeinen en democraten uit het zuiden. „Het bevat vele van de verbeteringen, waarop ik heb aangedrongen", aldus de president. Dinsdag zal het Huis van Afgevaardigden beginnen met de debatten over een nieuwe arbeidswetgeving.

Smeekbrieven

Het congres is nu wel gedwongen spoedig en diep het mes te gaan zetten in de onverkwikkelijke zaak, die al jaren lang de Amerikanen verontrust. Stromen brieven zijn vooral de laatste tijd bij de commissie van onderzoek binnen gekomen, waarin gewone mensen smeken toch eindelijk een einde te maken aan de terreur van vakbondsleiders als Hoffa van de transportarbeidersbond en zijn voorganger Dave Beck. Ze zijn ontmaskerd door de senaatcommissie van McClellan en vooral de televisiepraatjes van John Kennedy hebben iedereen duidelijk gemaakt, wat er aan de gang is. De commissie heeft aangetoond, dat Hoffa zich liet omkopen door zijn werkgevers om de belangen van zijn vakbondsleden te verraden.

Ook andere vakbondsleiders misbruikten de contributiegelden van de arbeiders. Gangsters krijgen dik betaalde baantjes bij de bonden om de leden onder dwang te zetten. Wie niet naar de pijpen van de bonzen wil dansen, verliest zijn baantje. Werkgevers, die niet toegeven aan chantage van de bonden worden met staking bedreigd of hun goederen worden vernield door sabotage. Chantage, sabotage en boycot zijn de wapens van de vakbondsgangsters, die onbeschaamd de rijkdommen tonen welke ze zich door hun vunzige praktijken hebben veroverd. Voor de justitie zijn ze nog steeds ongrijpbaar gebleven en ook daarvoor w... kwistig met steekpenningen gewerkt. De richtlijnen van Eisenhower voor wetsvoorstellen, die het Congres moet opstellen, willen de vakbonden onder kontrole stellen. Dat wil zeggen, dat ze niet erkend zullen worden, als ze niet aan de voorwaarden voldoen die de wet stelt. Ze zullen hun boekhouding moeten laten kontroleren en als de scherpste voorstellen zullen worden aangenomen zullen boycot en chantage veel moeilijker worden. Geen wonder, dat Hoffa en de zijnen alles doen om hun macht te behouden. Kennedy heeft een geweldig sukses gehad met zijn televisie-oproep, om brieven aan het Congres te schrijven. Soms schreven de vrouwen van vakbondsleden, die zelf de moed niet hadden, omdat ze vreesden uitgestoten te worden. Maar in elke brief klonk de kreet: „maak een einde aan de misdaden van Hoffa". Hoffa kwam zelf voor de televisie een tegenoffensief lanceren. Ook hij vroeg om brieven van zijn supporters. Die kwamen natuurlijk ook. Daarvoor zorgden zijn trouwe knechten wel. Maar het aantal was veel minder indrukwekkend.

Eisenhower heeft nu zijn volle prestige in de weegschaal geworpen ten gunste van de scherpste wetsvoorstellen tegen de gangster-praktijken van de bonden. De vakbonden, ook de betrouwbare die zo weinig mogelijk van hun vrijheid willen prijsgeven, hebben zich daartegen teweer gesteld. Het ziet er echter naar uit, dat het Congres geen genoegen meer zal nemen met de minder doelmatige voorstellen, die door Eisenhower zo fel werden gekritiseerd.

Caraibische Perikelen

(van onze korrespondent)

Twee Jamaicanen zijn laatst in het huwelijk getreden. Een alledaags verschijnsel? Dit keer niet. De mannelijke helft, George Alford, is nl 1.98m. lang, vrouwlief is Ruby-Saddler, die net de 89 centimeter haalde. Beiden waren verbonden aan het Pan-Amerikaanse circus dat het Caraibisch gebied afreisde. Het staat nu bij „hoog" en „laag" vast: liefde breekt vele banden.... Gezien in Kingston achter een vrachtwagen: Hier kunt U passeren. En aan de andere -verkeerde- kant: als U hier passeert kunt U sterven.... In San Fernando, Trinidad, werd de 39-jarige Remnarine Toodar Singh voor de rechter gebracht oor zijn 16-jarige vrouw. De klacht: Singh had nog nooit een penny aan zijn jonge gade gegeven. Ramnarine verklaarde prompt dat hij 1) niet echt getrouwd was met het wicht, 2) hij door zijn z.g. schoonvader dronken was gevoerd vlak voor de plechtigheid waarvan hij zich niets kon herinneren en 3) hij al met iemand anders was gehuwd. Die iemand anders kwam getuigen.

Ondanks de verwarring in de rechtszaal klopte de rechter de zaak af: Ramnarine heeft getekend en hij moet zijn 16-jarige vrouw wekelijks Cf. 10.— betalen.... „Neemt U mij niet kwalijk, meneer de rechter", zei een beklaagde bedeesd in Kingston, „ik trok mijn mes alleen om hem bang te maken. Ik had helemaal niet de bedoeling om hem te verwonden. U weet hoe vredelievend ik eigenlijk ben. Ongelukkigerwijs, Edelachtbare, liep deze kerel tegen mijn mes aan en bezeerde zich.. „De rechter keek in het strafregister: de man had al 9 veroordelingen achter zijn rug voor messengrapjes. Hij viert nu zijn tiende: zes maanden in de cel.... En weer in San Fernando, Trinidad's oliestad, vertelde moeder Basmath Seunarime dat zij naar een feestje ging, zei haar kinderen zich zoet te gedragen. Drie dagen later kwam ze terug, bracht cadeautjes mee voor kinderen en echtgenoot en verklaarde dat ze nog nooit zo'n groot feest had meegemaakt....

Incident bij vertrek van Nkroemah naar Londen

De minister-president van Ghana, Nkroemah, is dinsdag per vliegtuig van Londen naar Schotland vertrokken waar hij de gast zal zijn van koningin Elizabeth op het kasteel Balmoral aan de zee.

Bij Nkroemahs vertrek van het vliegveld riep een jongeman „de Empire loyalists eisen dat U Hare Majesteit de Koningin met gepaste eerbied bejegent". De jongeman was omringd door een klein groepje mensen.

Verder riep hij dat het brutaal is de koningin namen voor te stellen voor een koninklijk kind.

De jongeman zei later tot het vliegveld te zijn doorgedrongen door zich uit te geven voor persfotograaf. De politie heeft zijn naam en adres genoteerd.

Minister-president Nkroemah had maandagavond bij zijn aankomst te Londen gezegd dat het belangwekkend zou zijn met de koningin te spreken over het voorstel van de pers van Ghana het verwachte koningskind een in Ghana inheemse naam te geven.

Nieuwe organisatie op Cyprus wenst aansluiting bij Griekenland

In de ommuurde stadswijk van Nicosia de hoofdstad van Cyprus, zijn dinsdagavond pamfletten verspreid waarin de oprichting van een nieuwe geheime organisatie voor aansluiting van Cyprus bij Griekenland wordt bekendgemaakt.

De organisatie, „het enisisfront van Cyprus", zal met alle middelen waarover het beschikt, en zonodig met geweld, strijden voor de vervulling van de Grieks-Cyprische nationale wensen en rechten, aldus de pamfletten. De overeenkomsten met Engeland en de oprichting van een Cyprische republiek beschouwt het front als een eerste stap naar aansluiting bij Griekenland.

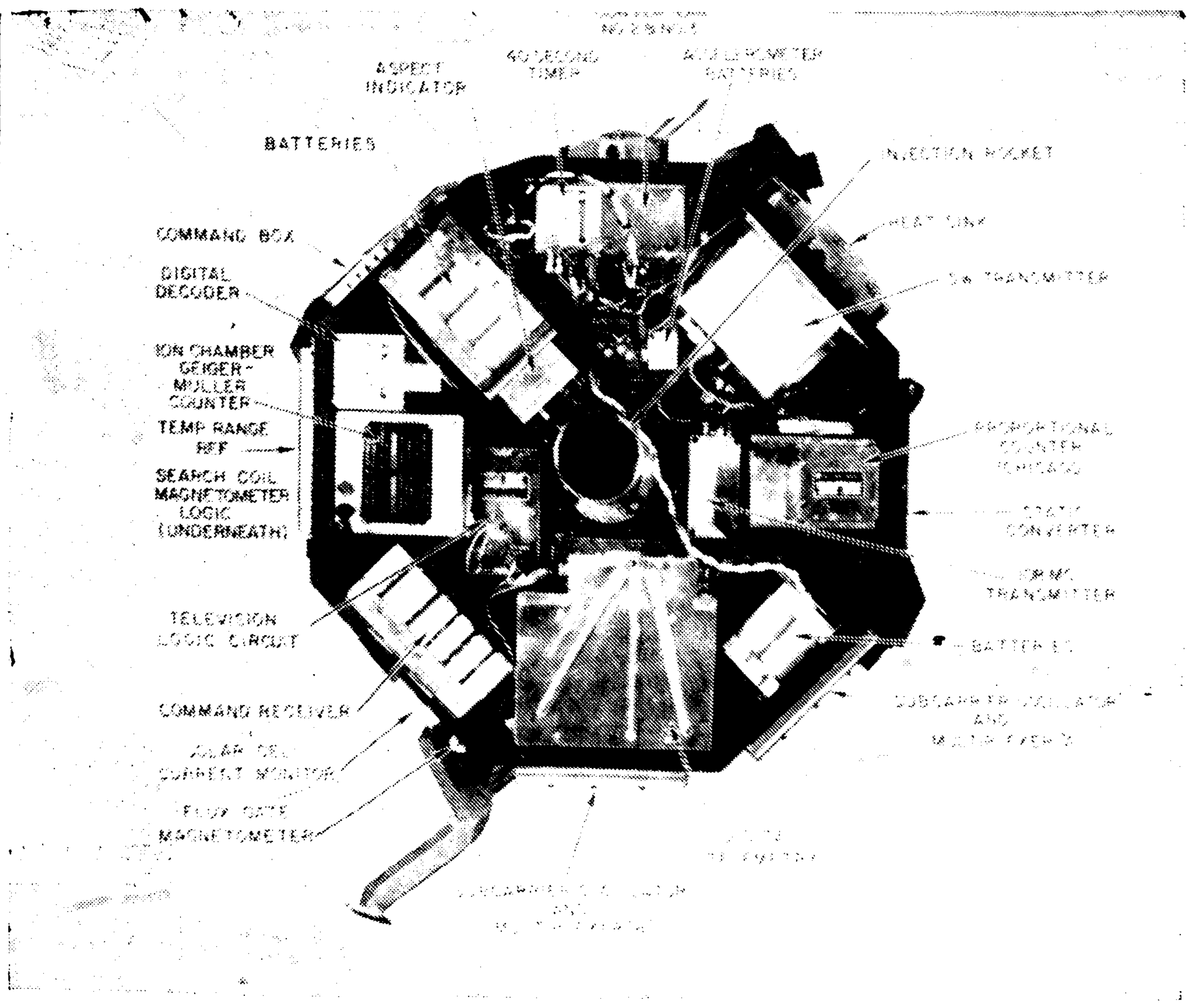
Het Noorse ministerie van buitenlandse zaken zal een van 15 tot 29 augustus op de Tranberg-boerderij bij Gjoevik te houden bijeenkomst van studenten uit Navo-landen organiseren waarop over westelijke samenwerking zal worden gesproken.

Britse vliegers ontevreden over slepende loononderhandelingen

Een woordvoerder van de Britse vereniging van vliegers verklaarde dat de piloten in dienst bij de British European Airways wellicht zullen overgaan tot het strikt uitvoeren van de bepalingen en reglementen uit protest over de slepende onderhandelingen inzake salarisverhogingen. Hij voegde eraan toe dat een dergelijke maatregel van de zijde van de vliegers de regelmatigheid van de diensten van de BEA binnen zeer korte tijd volkomen zou breken. Een BEA-piloot verklaarde op Londen Airport: „Alle passagiers worden geboekt voor een vlucht waarbij een gemiddeld gewicht van 150 pound wordt aangenomen. Wij kunnen er echter op aandringen dat elke passagier voor de start wordt gewogen. En dan zijn er nog vele andere dingen die eigenlijk officieel dienen te gebeuren maar in werkelijkheid niet noodzakelijk zijn", aldus deze vlieger.

Geen beperkende bepalingen in Israëlische grensgebieden

Het Israëlische parlement heeft drie moties verworpen, waarin werd gevraagd om een afschaffing van het militaire bewind in de grensgebieden, waar het merendeel van de 220.000 Israëlische Arabieren woont. Tevoren had het kabinet besloten de beperkende betalingen ten aanzien van de Arabieren in het merendeel van de grensgebieden te verzachten. Met afschaffing van het militaire bestuur wilde de regering echter niet akkoord gaan.

Met behulp van de Thor-Able-raket werd de Explorer VI, een schoeperrad-satelliet, het luchtruim ingeschoten. Daarmede was het zestiende door mensen vervaardigde voorwerp, dat voor langere tijd in de ruimte bleef, gelanceerd. Onder dit zestiental voorwerpen waren drie Sovjet-Spoetniks en één Loenik, terwijl de Amerikanen twaalf experimenten ondernamen, waarvan twee met Vanguard-satellieten, vier Explorer-satellieten, drie pionier-raketten, twee discover-kunstmanen en één Atlas-raket. Op bovenstaande foto ziet men de nieuwe Explorer met de daarin aanwezige instrumenten (foto U.S.I.S.)

Zal EISENHOWER intervenieren in staking Amerik. staal-industrie?

Bij de onderhandelingen tussen de vakbonden en de werkgevers in de Amerikaanse staalindustrie is men een stap achteruit gegaan. De voorzitter van het vakverbond van staalarbeiders, David MacDonald, heeft besloten niet langer persoonlijk aan de besprekingen in New York deel te nemen. Volgens hem is er namelijk van de zijde der werkgevers geen sprake van serieuze onderhandelingen.

Met het naderbij komen van het bezoek van Chroesjtsjef aan de V.S. houdt deze toestand de regeringskringen in Washington danig bezig. *Men wijst er hier op, dat het conflict verre van „rijp" is en dat als men niet oppast, Chroesjtsjef de voornaamste Amerikaanse industrie tengevolge van de staking in volkomen wanorde zal vinden.*

Alleen tussenkomst van president Eisenhower zou tijdig een oplossing voor het conflict kunnen brengen, maar de wijze, waarop deze moet geschieden stelt Eisenhower voor een moeilijke opgaaf.

Als hij zich op de Taft-Hartley wet zou beroepen, zou hij de arbeiders weer voor een periode van zestig dagen aan het werk kunnen sturen, maar deze wet kan slechts van kracht worden als „het welzijn of de veiligheid van het land „door het conflict in gevaar komt". Alhoewel zeer veel kleine ondernemingen, vooral in het bouwbedrijf door de staking worden getroffen, hebben de grote afnemers het conflict reeds lang van te voren zien aankomen en grote voorraden aangelegd. Hetzelfde is waarschijnlijk in de wapenindustrie het geval, zodat er voorlopig wel geen noodtoestand zal ontstaan.

De president heeft geen enkel ander wettig middel tot zijn beschikking om onmiddellijk tussen beide te komen. Wel heeft president Truman destijds in een soortgelijk geval beslag op de fabrieken laten leggen, maar deze maatregel werd door het opperste gerechtshof veroordeeld.

In Washington verwacht men nu, dat de president in de nabije toekomst al zijn invloed zal aanwenden om de onderhandelingen weer nieuw leven in te blazen. Een dergelijke interventie zou zeker door MacDonald en zijn vakbond met instemming worden begroet, daar de bond door een tekort aan geldmiddelen wordt bedreigd.

Volgens schattingen beschikte de vakbond aan het begin van het conflict over 250 tot 300 miljoen dlr. maar elke week die de staking waarbij 500.000 arbeiders betrokken zijn, voortduurt, kost 50 miljoen.

De werkgevers daarentegen zijn vastbesloten de strijd tot het einde toe vol te houden en zij zullen de grootst mogelijke druk uitoefenen, opdat de vakbond niet op het laatste ogenblik door het bezoek van Chroesjtsjef voor een klinkende nederlaag wordt behoed.

Hervatting van ontwapeningsbesprekingen te verwachten?

De Verenigde Staten plegen overleg met hun bondgenoten en de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Hammarskjoeid, over hervatting van de ontwapeningsbesprekingen, aldus heeft het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken dinsdag meegedeeld.

In een korte, desbetreffende verklaring zegt het ministerie dat thans nog geen definitieve beslissing is genomen over de landen die aan de besprekingen zullen deelnemen.

Het vraagstuk van de hervatting van de ontwapeningsbesprekingen is te Geneve besproken door de ministers van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten, Groot-Brittannie, Frankrijk en de Sowjet-Unie.

Grivas blijft gevoelig voor verzoeningspogingen van Makarios

Blijkens berichten in de Griekse pers schijnt generaal Grivas ongevoelig tezijn gebleven voor de pogingen van aartsbisschop Makarios om een einde te maken aan de meningsverschillen, die hen scheiden over de overeenkomsten van Zeerich en Londen en de toepassing van het nieuwe statuut voor Cyprus.

Ze zou generaal Grivas geweigerd hebben de metropoliet van Kitium, Mgr. Anthimos, die een „bedarende boodschap" van Makarios bij zich heeft en reeds vier dagen in Athene vertoeft, te woord te staan. Intussen is Grivas naar het eiland Korfu vertrokken, waar momenteel koning Paul vertoeft. Daartegenover bevinden zich op het ogenblik twee ministers van de voorlopige regering van Cyprus, te Athene. Beide bewindslieden zijn medewerkers geweest van de voormalige verzetsleider en zouden als missie hebben Grivas te overtuigen van de noodzaak om de eenheid rondom Mgr. Makarios te bewaren.

Spreekt Chroesjtsjef Algemene vergadering der Ver. Naties toe?

In kringen van de organisatie der Verenigde Naties wordt verwacht, dat premier Chroesjtsjef een voltallige bijeenkomst van de algemene vergadering der V.N. zal toespreken tijdens zijn bezoek aan Amerika.

Reeds elf staatshoofden, onder wie koningin Elizabeth en president Eisenhower, hebben dit in de afgelopen acht jaar gedaan.

Reeds houdt men zich bezig met plannen voor het verzekeren van de veiligheid. De verantwoordelijkheid daarvoor zal berusten bij de veiligheidsdienst van de V.N. en niet bij de politie van New York. De te nemen maatregelen zullen vermoedelijk nog strenger zijn dan die bij het bezoek van koningin Elizabeth, die beschouwd werden als de meest stringente, die ooit werden genomen.

Hollandse Nieuwtjes

● De heer K. heeft zes kruideniersz aken in Amsterdam. Niet dat wij er bezwaar tegen hebben, maar hij noemt zich zelf handelaar in comestibles. Gedachtig de zegswijze „wat betekent een naam" heeft de politie in de afgelopen weken ongeveer twintig procesverbaal tegen hem opgemaakt omdat hij zich niet hield aan de vakantie-regeling voor kruideniers. Het wordt nu een rechtszaakje. ● In Apeldoorn wonen veelbelovende jongemannen. Al is de jonge man die we hier op het oog hebben amper vijftien, men kan niet ontkennen dat hij van wanten weet. Deze Apeldoorner heeft in een school in Groenlo een kraakje gezet en werd daarmee vijftien honderd gulden rijker. Deze rijkdom heeft niet lang geduurd want de politie kreeg er weet van en voorlopig zal de jonge man wel uitgerangeerd worden, hopelijk met succes. ● Nijmegen krijgt in september weer eens hoog bezoek. Maarschalk Montgomery zal de stad, waarvan hij ereburger is met een bezoek vereren. De Nijmegenaren zijn wat trots op zo'n burger. ● Het bestuur van het Haagse Gemeentemuseum heeft dezer dagen aan de amateurfotografen de kans gegeven hun kunsten te vertonen. Een heel leger van deze fotografen met en zonder blitz sloop de eerbiedwaardige zalen van het museum binnen om deze biezondere kans aan te grijpen. Het was het bestuur van het museum gebleken dat vooral de fotografen een biezonder belangstelling hebben voor de unieke tentoonstelling van Mexikaanse kunst. ● Het Rotterdamse straatbeeld vertoonde onlangs iets nieuws. Het nieuwtje was een fleurige kleding voor de officiële V.V.V. gastvrouwen. Buitenlanders kunnen van hun charmante hulpvaardigheid genieten. ● Nu kan dertien voor velen een ongeluksgetal zijn, zeker niet voor de heer D. Buik. Dertien jaar geleden verloor hij zijn verlovingsring terwijl hij aan het werken was in het vliegkamp Valkenburg. Dezer dagen vond een arbeider uit Katwijk de ring en repte zich naar het huis van de heer Buik. Deze was zeer verrast. De geschiedenis verhaalt niet of de verloofde inmiddels al huisvader geworden is. ● Het was anders een hele drukte in Deventer, waar de firma Anton Hunnink zijn fabrieken heeft. Daar waren zes jubilarissen die uit handen van de burgemeester een koninklijke onderscheiding mochten ontvangen. Twintig procent van het gehele personeel is reeds meer dan vijf en twintig jaar bij dezelfde baas. ● Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Daarom was een zeventienjarige Venlonaar uit het opvoedingsgesticht ontsnapt om de trouwdag van zijn zus mee te maken. Helaas, van het gehele feest is hij geen getuige geweest, want toen hij even op het terras van het restaurant waar de bruiloft gevierd werd ging zitten liepen er twee politieagenten voorbij en die herkenden hem ondanks zijn zwart geverfde krullen. Daarop gingen de agenten binnen even vertellen dat er voor een persoon minder gedekt moest worden. ● De Zuidslaven die onlangs asiel vroegen in Nederland zijn met zachte hand over de duitse grens gezet en zullen naar hun communistisch paradijs moeten terugkeren. De vrijheid is voor hen weer verleden tijd. ● De regering heeft een doortastend besluit genomen waarvan op de eerste plaats de varkens voordeel hebben, maar op de tweede plaats alle man van Neerlands stam. Van af nu mag men meer penicilline in het mengvoeder der varkens doen. Dat betekent dat de varkens sneller groeien en toch minder eten. Men heeft dat allemaal heel nauwkeurig onderzocht maar het zit nu weer goed met de varkens.

N OF M

door AGATHA CHRISTIE

34

Toen ging Mrs. Sprot zitten om verscheidene kopjes thee te drinken en op te gaan in een bezield verhaal over wat ze in Londen had gekocht, over de stampvolle trein, wat een soldaat, die pas uit Frankrijk was teruggekeerd, de inzittenden van de coupé had verteld, en wat het meisje achter de kousen-toonbank haar verhaald had over een nieuwe luchtaanval op een van de voorsteden.

Het gesprek was feitelijk geheel normaal. Het werd nadien buiten op het terras voortgezet, want de zon scheen weer en de nattigheid behoorde tot het verleden.

Betty rende vrolijk in het rond, ondernam mysterieuze tochten naar de struiken en kwam dan terug met een laurierblad of een hoopje kiezelstenen, die ze in de schoot van een der volwassenen deponeerde met een verwarde en onverstaanbare verklaring van wat 't voorstelde.

Ze had bij haar spelletje gelukkig weinig medewerking nodig, omdat ze al tevreden was met, zo nu en dan, een „wat aardig, schat. Is het heus?"

Nog nooit was er een avond geweest, die zo typisch was voor Sans Souci-op-zijn-onschuldigst.

Er werd gebabbeld en gekeuveld, er werden bespiegelingen gehouden over het verloop van de oorlog: zal Frankrijk zich kunnen herstellen? Wat zal Rusland naar alle waarschijnlijkheid gaan doen? Zou, als hij 't probeerde, Hitler Engeland kunnen binnenvallen? Was het waar, dat......? Men had gezegd, dat...... En er gingen geruchten, dat...... Politieke en militaire schandalen werden lustig uitgewisseld.

Tuppence dacht bij zichzelf: Is dit gebabbel gevaarlijk? Onzin, het is een veiligheidsklep. De mensen houden van deze geruchten. 't Is een aansporing voor hen om voort te gaan met hun eigen stille zorgen en verlangens. Zelf leverde ze ook een aardige bijdrage, voorafgegaan door: „M'n zoon vertelde me — U begrijpt, dat dit natuurlijk héél vertrouwelijk is......"

Eensklaps keek Mrs. Sprot verschrikt op haar horloge.

„Gunst, 't is al bijna zeven uur. Ik had 't kind al lang in bed moeten stoppen. Betty...... Betty!"

't Was al een poosje geleden, dat Betty 't laatst naar het terras was teruggekeerd, hoewel niemand haar afwezigheid had opgemerkt.

Mrs. Sprot riep haar met toenemend ongeduld.

„Bettièèèè! Waar kan het kind toch zitten?"

Mrs. O'Rourke zei met haar diepe keel-lach: „Natuurlijk kattekwaad uithalen. Dat doen ze altijd, als ze stil zijn."

„Betty, je moet hierkomen."

Er kwam geen antwoord en Mrs. Sprot stond ongeduldig op.

„Ik geloof, dat ik maar moet gaan zoeken, maar ik vraag me af, waar ze kan zijn."

Miss Minton opperde de gedachte, dat ze zich ergens verstopt had en Tuppence, die zich haar eigen jeugd herinnerde, stelde voor in de keuken te zoeken.

Maar ze konden Betty niet vinden, niet in en niet buiten het huis. Ze liepen de tuin al roepende door en doorzochten alle slaapkamers. Betty bleef onvindbaar.

Het begon Mrs. Sprot te vervelen.

„'t Is erg stout van haar, heus, erg stout! Denkt U, dat ze de weg kan zijn opgegaan?"

Samen met Tuppence liep ze naar het tuinhek en keek de heuvelweg in beide richtingen af. Er was niemand anders te zien dan een winkelbediende, die met een fiets aan de hand, bij de deur van het pension St. Lucian met een dienstmeisje stond te praten.

Op voorstel van Tuppence stak ze met Mrs. Sprot de weg over, en de laatste vroeg of ze soms een klein meisje hadden gezien.

Ze schudden beiden het hoofd en toen vroeg het meisje dat zich plotseling iets herinnerde: „Een klein meisje met een groen-geruite katoenen jurk?"

„Ja, ja," zei Mrs. Sprot gretig.

„Ik heb haar ongeveer een half uur geleden gezien...... ze liep de weg af met een vrouw."

Verwonderd vroeg Mrs. Sprot: „Met een vrouw? Wat voor vrouw?"

Het meisje scheen lichtelijk verrast.

„Ja...... ik zou zeggen, ze zag er nogal eigenaardig uit. 't Was een vreemdelinge. Typische kleren had ze aan. Een soort shawl of zoiets en ze had geen hoed op; een vreemd gezicht had ze...... ze zag er zonderling uit, als U begrijpt, wat ik bedoel. Ik heb haar de laatste tijd een paar maal hier in de buurt gezien, en, om U de waarheid te zeggen, ik vond haar er nog al armelijk uitzien...... als U begrijpt, wat ik bedoel," voegde ze er hulpvaardig aan toe.

In een flits herinnerde Tuppence zich het gezicht, dat ze die middag door het kreupelhout had zien gluren en het voorgevoel, dat plotseling over haar gekomen was. Maar ze had geen ogenblik aan de vrouw gedacht in verband met het kind, en dit kon ze nu niet begrijpen.

Ze had echter weinig tijd om hierover na te denken. Mrs. Sprot bezwijmde bijna in haar armen.

„O, Betty, m'n meisje. Ze is ontvoerd. Ze...... hoe zag die vrouw er uit...... als een zigeuner?"

Tuppence schudde beslist haar hoofd. „Neen, ze was blond, heel blond, een breed gezicht met hoge jukbeenderen en blauwe ogen, die ver van elkaar stonden."

Ze zag, dat Mrs. Sprot haar verbaasd aankeek en verklaarde snel: „Ik heb de vrouw vanmiddag door het kreupelhout zien gluren, achter in de tuin. 't Is me opgevallen, dat ze hier rondhing. Carl von Deinim heeft een keer met haar staan praten. Het moet dezelfde vrouw zijn!"

Het dienstmeisje viel in: „Da's waar. Blond haar had ze. En armoedig, als u 't mij vraagt. Ze begreep niets van wat ze tegen haar zeiden."

„O God," kreunde Mrs. Sprot. „Wat moet ik doen?"

Tuppence sloeg een arm om haar heen. „Kom mee naar huis, neem een slokje cognac en dan gaan we de politie opbellen. 't Komt wel goed. We krijgen haar wel weer terug!"

Mrs. Sprot ging gedwee met haar mee en mompelde als verdoofd: „Ik kan me nog niet voorstellen, dat Betty met een vreemde zou meegaan."

(Wordt vervolgd)

De waaier en de vrouw

„Mijn vrouw lijkt met waaier meer op een verre nicht"

„Doe jij je zaken maar af..."

Met zekerheid, zonder een belofte en raadsel

(Van onze Romeinse redakteur)

Mijn vrouw heeft een waaier gekocht. Het ding was met twaalfhonderd lire geprijsd en bij wijze van uitleg en verontschuldiging stond achter de prijs „pura seta" — zuiver zijde. Zij kreeg hem na enig op en neer voor 1000 lire, ongeveer 6 gulden. „Een mooie waaier", zei de meneer. „Een waaier, die bij de signora past. Niet te groot en niet te klein. Niet opzichtig en ook niet al te decent. Mevrouw is immers nog jong. Hij zal mevrouw goed staan en ze kan hem praktisch bij alles dragen."

Mijn vrouw probeerde de waaier, haar éérste waaier, alsof ze haar hele leven al gewaaierd had. Ze ging zonder dralen voor de spiegel staan waaieren. Ze probeerde nog een stel andere waaiers, maar kwam toch op de eerste terug. De meneer was in zijn nopjes, omdat zijn advies werd opgevolgd. Toen ik het ding betaalde, fluisterde de minimaal 65 jaar oude Italiaan me vertrouwelijk toe: „Een mooie vrouw, meneer. Een mooie vrouw." Hij sprak als kenners en zei het zoals wij Nederlanders „een mooie auto" zeggen

Buiten gekomen, zag ik tot mijn stomme verbazing, dat mijn vrouw de waaier niet alleen in haar tas had geborgen, het ding ook niet zo maar in haar hand hield, maar er zich waarachtig mee bewaaierde. Ik gaf uiting aan mijn oprechte, maar — toegegeven — niet gerechtvaardigde verbazing, waarop mijn vrouw zei, dat waaiers niet in een tas en niet in de ijskast thuis horen en dat ze het ding had willen hebben om zich koelte toe te wuiven. Ze woof intussen alsmaar door. Gelijk had ze, want het was snikheet. Dat is het in Rome trouwens al wekenlang. Wat voor Nederland een hittegolf is, is voor Rome een normale langgerekte toestand.

Een waaierende vrouw heeft iets

Ik had tot dan toe nog nooit naast mijn vrouw gelopen, terwijl deze zich bewaaierde. Ik vond het wel aardig. Het stond wel goed. Het kon ook wel, want in Rome waaieren nog ontzettend veel vrouwen. Maar ik begreep, of voelde dra, dat een waaierende vrouw iets heeft, dat een niet waaierende niet heeft. De waaierende vrouw heeft iets hautains. Iets van: hier ben ik en daar ben jij en tussen ons staat een muur.

Vóór we die waaier hadden gekocht, had ik nog gevraagd welk uilskuiken mijn hemden waarachtig had gestéven en dat ik zo al bezweek van de hitte. Ik had het nog even over de elektriciteitsrekening gehad en dat die zo hoog was en of dat nu moest en of ik die rekening op het postkantoor moest gaan betalen en of dat nu echt niemand anders kon doen. Ná de aankoop van die waaier, met mijn waaierende meerdere naast me, stelde ik waarempel als wijlen de galantste der galanten met hoog beschaafde stem voor ergens op een koel terrasje een kopje koffie te gaan drinken. Ik kende mezelf niet terug.

Maar ik kende ook mijn vrouw niet terug. Ik zag, eigenlijk voor het eerst, dat die Italiaanse jurk haar wel stond. En die schoentjes met papierdunne zooltjes en veterbrede met goud bestikte bandjes ook.

En dan die zomertas van gevlochten stro! — Ze liep met geheven hoofd korte pasjes makend, alsmaar te waaieren. Niet driftig en snel, maar rustig en op de een of andere manier in een maat, die klopte met die van haar pasjes. Nooit geleerd en toch beheerste ze de kunst meteen

Als een verre nicht

Het stond wel elegant, meende ik Maar ik had het vage en toch bereids benauwende gevoel naast een vreemde vrouw, zeg naast een verre nicht te wandelen. Ik liep helemaal uit de pas, botste tegen tegenliggers op en raakte uit mijn doen. Het was alsof mijn vrouw me met elk op-en-neer van haar waaier van 1000 lire verder van haar vandaan waaierde. Om de spanning, die ik althans voelde, te breken, zei ik maar weer eens wat. Zij antwoordde met een volzin, die een van de freules van Couperus gezegd zou kunnen hebben.

„Twee espressi", zei ik tegen de kelner. „Voor mij een capucino", verbeterde mijn vrouw zonder het wuiven te staken. Ze drinkt verdorie altijd expresso, dacht ik. En anders korrigeert ze een bestelling heus zelf wel en richt zich dan rechtstreeks tot de kelner. Dit keer had ze in het Nederlands „voor mij een capucino" gezegd en ik had de boodschap braaf in het Italiaans vertaald doorgegeven. „Subito, signore", zei de cameriere en boog.

Ik zei tegen mijn vrouw, dat ik nog naar de Italcable moest om een telegram te versturen en dat ik nog op het kantoor van de Stampa Estera moest zijn en of zij misschien niet beter.... „Dat is best, Jan", zei ze, „doe jij je zaken maar af. Ik ga intussen wat winkelen en over een uurtje zien we elkaar weer op dit terrasje. Het is hier heerlijk zitten, vind je niet?"

Dat vond ik inderdaad en het was mij best dat weerzien over een uurtje. Maar op weg naar de Italcable overdacht ik, dat ze anders altijd uitvoerig wilde weten waarom ik wat naar wie ging telegraferen en wie ik op de Stampa zo dringend moest spreken. Ik keek nog eens om en zag in de verte mijn eigen vreemde vrouw en hoe ze zich met sierlijke bewegingen koelte toewoof. Merkwaardig genoeg kreeg ik het er benauwd van.

Ongenaakbaar

Een uur later naderde ik omzichtig weer ons terrasje. Na enig zoeken, zag ik haar. Ik bleef staan spieden. Ze zat rechtop. De benen over elkaar geslagen. Ze voelde zich kennelijk volkomen op haar gemak. Voor haar op een tafeltje stond, zo te zien, een lemonsoda. En ze waaierde, langzaam, maar gestadig. Ze keek belangstellend rond, maar ze keek zo van boven af. Ze keek als een vrouw van de wereld, die niet te genaken is. Ik had het gevonden! Sedert ze die waaier had, had ze iets ongenaakbaars, iets kouds over zich gekregen. Ondanks de brullende hitte. En dat voor 1200 lire, waar we nog 200 lire op hadden afgedongen.

Ik stapte kloek op haar toe, maar had een gevoel in de maagstreek alsof ik haar nu nog moest vragen en niet al tien jaar geleden gevraagd had mijn vrouw te worden. Ik begroette haar met te zeggen, dat het warm was. Een dwaze begroeting. „Leuk dat je er bent", zei mijn bloedeigen vrouw. Ze zei het alsof ze mijn jongere tante was. „Gebruik je nog wat", voer ze voort, „of stappen we maar meteen op? Het is al laat en ik wilde bijtijds eten. Weet je, ik moet vanmiddag nog naar Sietske om over het weekend te praten."

We stapten dus meteen op.

„Leuk dat je er bent", „Gebruik je nog wat?", „....om ver het weekend te praten". Dié taal en daarbij nog dat waaieren. Ik heb het zelden zo warm gehad, maar durfde in het bijzijn van die dame naast me mijn boord niet eens los te maken

Binnenshuis wordt in het algemeen maar weinig gewaaierd en kwamen mijn vrouw en ik weer in vrij gewone doen. Maar er bleef tussen ons toch iets van het vreemde hangen. In de late middag ging ze weg. Naar Sietske. Vanuit het raam van mijn werkkamer zag ik haar gaan. Ze had een andere jurk aan, andere schoenen en warempel ook een andere tas aan de arm. Anders zag ik zoiets niet. Nu wel. Met de rechterhand hanteerde ze haar waaier. Ze stak de vrij drukke straat over met een air van: en nu alles stop, want hier kom ik.

Voor het avondeten was ze weer thuis. En ze bracht een heerlijke meloen mee. Na het avondeten ging ze op het terras zitten. Te waaieren. Het was nog warm. „Ja", zei ze, „kom er gezellig bij zitten. Maar maak ons eerst eens een koel drankje klaar."

Dat deed ik. Ik nam een vervaarlijke teug en nam me toen heilig voor gewoon te gaan doen. Zou ik me daar mijn vrouw laten weglopen met een waaier van 1000 lire!

„Con te......"

Boven ons brandde de terraslamp en hoger stonden de sterren. Bij de overburen zong een radioman „Con te" — met jou. Hij zong biezonder zoet, maar ook biezonder goed. Van achter haar bewegende waaier keek mijn vrouw mij aan. Ik kon haar ogen voortdurend zien, maar haar mond en neus alleen dan als de waaier omlaag woof. Ze keek me aan met een vriendelijke blik, die voor mij echter iets historisch had.

Haar waaier kon nu wel een week geleden ergens bij Palermo in huisvlijt zijn vervaardigd, aan zo'n ding kleeft toch historie. Marie-Antoinette waaierde al. Wat, de oude Chinezen deden het al. Onze voormoederen veroverden onze voorvaderen met en door middel van deze dingen, die in onze streken helaas in onbruik zijn geraakt.

Een waaier hééft iets. Dat is niet alleen, zoals in ons geval, een ding met een bewerkt handvat, een waaierend geraamte van licht bamboe-achtig hout en een bespanning van fluisterdunne met vogeltjes en bloemetjes en ranken beschilderde zijde, uitgevoerd in drie kleuren: oud rose, zwart geel, hard zwart. Neen zo'n waaier gaat in de hand van een vrouw leven. Een waaier heeft een ziel, die gewekt kan worden Een zieltje, dat luchtig naar het verleden streeft en dartelt in zovele frivole eeuwen. En als de elegant waaierende vrouw dat wil, kan een waaier ook over de toekomst spreken. Een toekomst, die zij kent, haar metgezel niet.

Zit mijn vrouw zonder waaier op het terras, kan ik met zekerheid zeggen wat ze het volgende ogenblik gaat zeggen of doen. Mèt waaier was ze een belofte en raadsel tegelijkertijd. Zonder waaier zou ze gezegd kunnen hebben: „Vergeet nu morgen niet de huisbaas op te bellen. Ik heb nou genoeg van die lekkende kranen."

Op onze eerste waaieravond op het terras zei ze: „Een heerlijke dag geweest. Ga je nog mee even een straatje om? Eerst naar het boccespel kijken bij de St Agnese. Dan kun je daar een biertje drinken, of een kwart frascati, als je wil. En dan komen we langs het pleintje en door het park weer naar huis."

Ik voelde me negentien of daaromtrent. Waaiers brengen stijl in het leven en men krijgt er de verworvenheden van een rijk verleden bij cadeau. „Goed", heb ik tegen mijn vrouw gezegd. „Goed, als je dan die verr.... waaier maar thuis laat."

„Ja", zei ze, „die laat ik thuis. Het is nu trouwens zo warm niet meer."

We zijn gearmd weg gegaan. Op het tafeltje op het terras zag ik omkijkend de waaier liggen. Hij was open gevouwen en bewoog zo nu en dan heel even in de opstekende Romeinse avondwind.

In Wageningen had de finish plaats van de Tour der Verenigde Naties van Oma Joop Legerstee. Op de Wageningse wielerbaan werd de winnaar van de Tour, de 17-jarige Dick Feith uit Utrecht door zijn strijdmakkers op de schouders genomen.

Dagboek van een spastisch meisje

„Ook ik wil graag leven"

„Behandel me gewoon, a.u.b."

Het is opvallend hoeveel boeken er de laatste tijd geschreven zijn over ernstige, soms ongeneeslijke ziekten, vaak door de patiënten zelf of ook door hun ouders of naaste verwanten. Dit is, hoe pijnlijk het onderwerp ook zij, een uitermate verblijdend verschijnsel. Deze boeken getuigen van een niet gelden ronduit heldhaftige levensmoed, van een bewonderenswaardige offervaardigheid en van een verantwoordelijkheidsbesef dat eerbied afdwingt. Er is een tijd geweest, dat talloze gezinnen door de droeve aanwezigheid van een geestelijk of lichamelijk onvolwaardig kind in een onvoorstelbaar leed en isolement zijn geraakt. Machteloosheid, valse schaamte, onkunde, gebrek aan begrip van omgeving en buitenwereld hebben menige zieke maar evenzeer zijn naaste verwanten het leven tot een voortdurende kwelling gemaakt.

Tezamen met de vooruitgang van de medische wetenschap hebben de verworvenheden van de psychologie, de sociologie en de pedagogie tenslotte een klimaat geschapen waarin het moedige initiatief van enkele dappere mensen, die weigerden zich werkloos bij hun beproevinneer te leggen,deze ban van leed en lijden kon doorbreken. In alle gevallen gaat het rechtstreeks om de strijd voor een menswaardig bestaan, ook wanneer de eigenlijke storing of ziekte (nog) niet geheel te genezen is. Vooral bij lichamelijk onvolwaardigen staat het streven naar erkenning van hun geestelijke volwaardigheid op de voorgrond. Wat dit voor het geluk van de zieke niet alleen, maar ook voor zijn omgeving betekent, behoeft wel geen verder betoog. Het duidelijkst komt dit, naar ons gevoel, tot uiting in het waarlijk ontroerende boek „Karen" door Marie Killilea (J. H. Gottmer, Haarlem). Met langzaamaan verworven grote kennis van zaken beschrijft deze moeder op voortreffelijke wijze hoe haar gezin met eindeloze toewijding en geduld de spastische Karen geholpen heeft aan een, naar omstandigheden bevredigende levenshouding. Wij zouden dit prachtige boek de bijbel willen noemen voor alle ouders, die het zware kruis van een spastisch kind te dragen hebben. En duizendmaal gelukkig het kind, dat zijn lijden in een dergelijk gezin te verwerken krijgt.

Als tegenhanger van dit boek mag zeker gelden „Ook ik wil graag leven", het dagboek van Rikke Steenbeeck, uitgegeven bij La Rivière & Voorhoeve te Zwolle. Rikke is een Noors meisje van 21 jaar, dat vanaf haar geboorte aan cerebrale paralijze lijdt. Dat betekent in haar geval, dat zij absoluut hulpeloos is. Zij kan niet lopen, niet staan, niet normaal zitten. Haar hoofd maakt voortdurend schokkende bewegingen, zij heeft geen of zeer weinig controle over armen en handen. Spreken kan zij niet. Kortom een geval, dat vooralsnog geen hoop wettigt. Maar geestelijk is zij volkomen normaal. Het is ontstellend zich in te denken met welke problemen de omgeving van zo'n kind geconfronteerd wordt. Vooral het niet kunnen spreken maakt de toch al zo afschuwelijke moeilijkheden vele malen groter.

Dit kind heeft een boek geschreven, een dagboek, waaraan zij op veertienjarige leeftijd begon. Toen zij negentien was, maakte zij het af. Hoe dat kan? Nadat zij lezen had geleerd, kreeg zij een grote plaat met het alfabet voor zich op tafel. Daarop wees zij letter voor letter aan, die dan door anderen werden opgeschreven, zonder dat dezen er iets aan tooevoegden of veranderen. Men heeft de hoogste bewondering voor de enorme geestkracht, waardoor dit boek tot stand is gekomen. Voor de patiënte zelf bevat het geen oplossing, of het moest zijn de ondanks alles levende hoop op enige verbetering door een uiterst moeizame, physieke opvoeding. Rikke vertelt daarvan het een en ander. Maar dat is niet het voornaamste. De nadruk ligt in haar boek op een onophoudelijk, hartstochtelijk beroep op haar medemensen om „voor vol aangezien" en „als een gewoon mens behandeld te worden". Voor al geen over-protectie en hinderlijk medelijden. „Als cerebrale paresen door sentimentaliteit konden worden genezen", zegt zij, „was ik allang gezond." En verder: „Wie gezond zijn en graag hulp willen bieden aan ons, die aan een of andere vorm van invaliteit lijden, kunnen het het beste doen, door ons als ieder mens te behandelen, doodgewoon als elk ander mens."

Ook in „Karen" wordt hierop herhaaldelijk met klem gewezen. Maar bovendien gaat er van beide boeken een krachtige aansporing uit tot de ouders van spastische kinderen om samen te werken. Men kan veel van elkander léren door uitwisseling van ervaringen, men kan bijdragen tot het bespoedigen van het oprichten van revalidatiecentra, de gezamenlijk geopenbaarde nood dwingt de deskundigen tot intenser bestudering van deze afschuwelijke ziekte en tot ontwikkeling van de juiste therapie. Maar bovenal zal het onderling contact de getroffenen de ogen openen voor de grote en trootrijke waarheid, dat zelfs leed en lijden als dit een ware zegen kan zijn. Een gezin met een spastisch kind kan, naar de echte menselijke waarden gemeten, uitgroeien tot een paradijs op aarde, omdat het beste, wat in de mens schuilt, door de eerlijke toewijding aan de patiënt, tot rijpe, grootmenselijke ontwikkeling kan worden gebracht. Daarvan is „Karen" een ontroerend en benijdenswaardig voorbeeld. Tussen de regels door ziet men hetzelfde bevestigd in Rikke's gezin. Beide boeken mogen door velen gelezen worden.

De secr.-generaal van Waterstaat A. H. C. Gielen heeft te Amsterdam het congres van de Internationale Wielren Unie officieel geopend. Rechts van hem de Voorz. van het U.C.I., de Italiaan mr. M. A. Rodini. Links de voorzitter van de Ned. Weilren Unie, dr. P. van Dijk.

Een lid van het aardrijkskundig genootschap van de Sowjet-Unie, Wladimir Newski, heeft een wetenschappelijk geschrift voltooid over de zeventiende eeuwse Nederlandse zeevaarder Abel Tasman. Het geschrift zal ter gelegenheid van de driehonderdste verjaardag van de sterfdag van Abel Tasman op 22 oktober aanstaande in boekvorm worden uitgegeven. De schrijver legt in het bijzonder nadruk op Tasmans humane houding jegens de bevolking in door hem ontdekte landen.

Drie vrouwen, drie werelden

(Van een bijzondere medewerker)

De speurdersroman is sedert lang ontaard in de moordroman. Het naarstig zoeken naar de misdadigers die de Staat, welke dan ook, benadelen door het vervaardigen van valse munt, het hardnekkig vervolgen van de zeer menselijke lieden die zich aan andermans goed en vooral geld vergrijpen omdat zij vanwege de exorbitante eisen die hun beminden, vrouwen of vriendinnen, aan hun chequeboekje stellen, het ene gat een reeks van maanden of jaren met het andere stoppen, omdat de manipulaties van de haute finance niet zo erg open en bloot te controleren zijn door degenen die daarvan hun trieste vak maken; het op het spoor komen van de boeven die goedgelovige jonge dochters metamorfoseren in danseressen welke hun kunst moeten gaan uitoefenen in de cabarets van Tanger, Casablanca of Kakinada vermag de hedendaagse lezer van thrillers en avonturenverhalen geen avond lang meer te boeien als een en ander niet gepaard gaat met minstens één fikse moord. Liefst moet na 'n hele reeks tot de laatste bladzijde onverklaarbare moord- en doodslagen dat ene misdrijf volgen, eerder is de lezer, die behaaglijk in een luie stoel gelegen, zijn glas met het een of ander naast zich, tegenover zijn vettige levensgezellin, het verbijsterende panorama van misdaad en corruptie aan zich laat voorbijtrekken, niet tevreden.

Edgar Allan Poe is de auctor intellectualis van het genre en zijn „The Murders in the Rue Morgue" geldt nog steeds als het klassieke exempel van de soort. Het schema was toen reeds zeer eenvoudig en is dat altijd gebleven. Iemand wordt vermoord, degeen die zich als vakman of als dilettant geroepen voelt het recht te doen zegevieren gaat de zaak onderzoeken. Een aantal personen wordt verdacht, de een na de ander; de schuldige wordt ontdekt en betaalt het gelag. De listigheid van de schrijver houdt minstens voor driekwart van zijn boek de ware boosdoener wat achteraf, vertelt van deze het minst, beent die man of vrouw psychologisch het slordigst uit, zodat de schok te moeten ontdekken dat de keurige huishoudster of de vriendelijke oude heer die de familie nog gekend heeft toen de leden daarvan nog in de luiers lagen, een volkomen plausibele reden hebben gehad om zich te ontdoen van degeen die zij nog op hun knieën hebben laten paardjerijden.

Somerset Maugham, een past-master van alle literaire genres, die zich echter nooit verder heeft gewaagd dan op het gebied van het spionageverhaal, beweert dat de lezer zich het meest hecht aan de personen van het boek die het eerst beschreven worden en dat de detective-fan zich bekocht voelt als hij later, veel later, moet ontdekken dat hij zijn aandacht in de eerste dertig bladzijden heeft verspild en zijn sympathie heeft verdaan aan iemand die later blijkt helemaal niet belangrijk te zijn. De listige verteller moet ten opzichte van degeen die hij op een dwaalspoor wil leiden, fair play betrachten, willen we niet haastig grijpen naar een auteur die ridderlijker is en die ons dus meer boeit.

De motieven voor de moord worden meestal beperkt tot: geld, angst of wraak. Verreweg de meeste moorden in ons dagelijkse leven worden gepleegd om geld. De crime passionel is zeer zeldzaam en wraak komt bijna niet voor. Niet aldus in de detectivestory. Hierin wordt immers het leven belogen, zoals in elk ander goed verhaal en aldus lezen we liever van iemand die uit liefde, of wat daarvoor doorgaat, iemand uit de weg ruimt, dan om financiële redenen.

De detective is in de laatste jaren uiterst belangrijk geworden. Agatha Christie heeft met Hercule Poirot, de kleine, keurig geklede Belg met de onmogelijke lange snorpunten, een detective geschapen, die nooit zijn handen bezoedelt aan een revolver, maar uitsluitend de grijze cellen van zijn waarschijnlijk zeer zwaar wegende hersens laat werken. De politiemannen moeten het vuile werk doen. De grootste van alle detective-schrijvers Dorothy Sayers schiep in Lord Peter Wimsey een door alle lezers beminde en bewonderde figuur, die evenals Poirot zijn kleine belachelijkheden heeft, die ons vertederen, maar die, veel meer dan Poirot, een levend mens is geworden. Dat is dan ook de reden waarom wij, ook als we de geschiedenis al lang kennen, nog graag teruggrijpen naar haar romans, die eigenlijk psychologische romans moeten genoemd worden, veel meer dan moordverhalen tout court. Sayers' „Gaudy Night" is een grandioos voorbeeld van dat moeilijke soort. Geschreven in een helder, klaar proza, opgebouwd zelfs volgens de kostbare maximen van de grootste theoreticus betreffende de roman, Henry James, zou het mij niets verwonderen als in later tijden de romans van Dorothy Sayers zullen worden gerekend tot de beste producten van de Engelse schrijvers van de tweede rang. Het ware te wensen dat wij in Nederland één of twee schrijfsters hadden die haar vak zo uitmuntend verstonden als Sayers. Bij ons zouden dezen al lang op het schild zijn geheven van „grote" schrijvers en men zou dan graag vergeten dat het „maar" schrijvers waren van detectivestories.

Verreweg de beste schrijfster in het genre in Nederland is Willy Corsari. Zij is de meest ingenieuze vindster van moordverhalen en als zij zich hiermee bezighoudt worden de défauts van haar andere boeken al zeer spoedig qualités.

Zoëven is bij **Leopold te Den Haag** haar laatste speurdersroman verschenen: **De man die er niet was**, en hoewel Inspecteur Lund, die in het oeuvre van Willy Corsari de plaats inneemt van Poirot bij Christie en Lord Peter Wimsey bij Dorothy Sayers, deze keer niet van de partij is, blijkt de spanning er niet minder om.

Begint men dit boek te lezen, dan vraagt men zich af of Corsari niet anders heeft willen geven dan een synopsis voor een thriller, zo snel is het tempo, zo haastig zijn de aanwijzingen, zo summier de beschrijvingen. Maar alras blijkt dat een voordeel. De drie voorspelen, als ik ze zo noemen mag, voor het eigenlijke verhaal, zouden kunnen zijn geknipt uit het plakboek van het politie-archief. De omstandigheden, waaronder de drie eerste „halssnoermoorden" zijn gepleegd, worden uiterst droog verteld zonder enige opmaak, hetgeen de spanning slechts verhoogt en als dan het eigenlijke verhaal begint, is men volkomen bereid mee te puzzelen met allen die met de vierde moord te maken krijgen.

Margot Loring-Merlant, de hoofdpersoon uit de roman, is voortreffelijk getekend en van karakter juist getroffen. Zij is net vaag genoeg, voldoende wereldvreemd om de lezer haar aarzelingen en verdenkingen mee te doen gevoelen en al voelen we genoeg sympathie voor de haar beminnende Arnold om te hopen dat hij het maar niet gedaan mag hebben — de fout, volgens Somerset Maugham, die de schrijver niet mag maken, n.l. te veel sympathie opwekken voor een verdachte — wij zouden tot het allerlaatst toch niet onze hand in het vuur willen steken voor deze echt mannelijke man, die we bij wijze van spreken al zien bungelen aan de galg of zien kniezen in Leeuwarden.

WILLY CORSARI

Zelden is Willy Corsari zo gelukkig geweest in het tempo waarin een en ander verloopt, zelden ook is de oplossing meer aanvaardbaar geweest dan in deze „Man die er niet was". Men kan zich wel voor de kop slaan dat men de schuldige zelf niet ontdekt heeft als men vijf, zegge vijf, korte bladzijden van het einde verwijderd is. Hoger lof kan men een schrijfster van thrillers niet uitmeten. Willy Corsari heeft eens te meer bewezen dat zij nog steeds de boeiendste schrijfster van detectivevertellingen is in Nederland.

Waarom wordt dit genre toch zo voortreffelijk beoefend door vrouwen? Is het omdat een vrouw listiger is in het bedenken van manieren om haar geheimen niet te verraden? Men zou er een psychologische studie aan moeten wijden. Waarom hebben de schrijfsters veel minder behoefte aan de hard-boiled stories dan de mannelijke collega's? Dashiell Hammett was de eerste die het geweld, zowel in de methoden van deductie als in de gedragingen van de detective, in het geding bracht. Misschien was het wel John Daly. Deze wordt n.l. door Erle Stanley Gardner aangewezen als de allereerste die de behaaglijke, gecivilliseerde sfeer, opgeroepen door talloze Engelse auteurs van het genre, heeft verlaten.

Vrouwen laten de ruwe methodes graag over aan anderen. Zijzelf zijn tevreden met het stimuleren van de daadkracht van de politie. Zij combineren en deduceren, hoewel niet erg rustig, op een afstand. Maar dat dat tot mooie resultaten kan leiden bewijst **Marie Luise Fischer** in haar „Kriminalroman": **Zerfetzte Segel** (Ullstein Bücher) die een van de beste Duitse detectives is, die ik ooit onder ogen kreeg. Komt daarbij dat het geval in München speelt en dan nog in een omgeving, die sowieso de belangstelling opwekt van Jan-en-alleman, te weten: de theater- en filmwereld.

Nauwelijks is het boek begonnen of we zitten midden in de intriges om een filmrol, waarvoor de ene diva te oud, de andere te talentloos is. De ik-persoon uit het boek is een jongedame die filmscripts vervaardigt en dat dat geen sinecure is, blijkt wel heel duidelijk. Corsari zou de enige zijn in Holland die dat zou kunnen, maar merkwaardigerwijze hebben de Nederlandse producers haar, naar mij bekend is, nooit gevraagd. Hoe dan ook, Monte van Millendonk — van Nederlandse afstamming? — gaat de hoofdrol van de nieuwe film, waarvoor zij het scenario samenstelde, opzoeken en vindt de dame vermoord. Inspecteur Menne is lang niet zo briljant als zijn Engelse evenknieën bij de dames Christie of Sayers, maar hij is een hard ploeterende politieman, die de zaak uiterst grondig onderzoekt en tevens een waakzaam oogje houdt op Monte, die, zonder het zelf te weten, al spoedig in levensgevaar verkeert omdat de schuldige denkt dat zij te veel zo niet alles op het spoor is gekomen van het misdrijf. De bonte warrige wereld van film en theater herbergt uit de aard der zaak zeer boeiende persoonlijkheden en Monte is schrijfster genoeg om een en ander uiterst bekwaam en vol humor te vertellen. Daar haar opvattingen omtrent huwelijkszeden de onze niet zijn, doet niets af aan het feit dat Monte een alleraardigste jonge dochter blijkt te zijn en al werpt zij dan een lieftallig en bewonderend oog op de regisseur met wie zij moet samenwerken, dat mag ons niet verhinderen te constateren dat men zelden een lezenswaardiger, spannender en amusanter boek onder ogen heeft gekregen uit de bij ons vrijwel onbekende wereld van het Duitse detectiveboek.

Margery Allingham geniet de hoge eer en de niet te loochenen financiële baten tien van haar „mysteries" opgenomen te zien in de Penguinserie. Zij heeft twee verhalen die niets met elkaar te maken hebben, gebundeld onder de aantrekkelijke titel: **Take two at bedtime**, en beide vertellingen zijn voortreffelijk. Gillian Brayton uit het eerste verhaal: **„Wanted: someone innocent"** lijkt een beetje op Corsari's heldin. Ook niet zo erg van zessen klaar, niet zo erg slim en een beetje vaag in gevoelens en zeker in gedragingen. Zij zit financieel aan de grond en krijgt, eigenlijk nolens volens, een baantje als „social secretary" bij een verschrikkelijk vervelende kostschoolvriendin die het beter getroffen heeft in het leven. De geschiedenis is vol suspense en gelukkig krijgen de gelieven elkaar aan het slot. Het is een kleine roman, die sfeervol is verteld en genoeg menselijke wederwaardigheden op zeker te aanvaarden wijze onder ons oog brengt, dan dat men de geschiedenis niet voor waar zou aanvaarden. Maar **„Last Act"** is bepaald belangrijker, al was het alleen maar om de figuur van een oude actrice met alle hebbelijkheden en onhebbelijkheden van dien, compleet met oude vereerder en rivaliserende jonge toneelspeelster, die haar pleegdochter is. De karaktertekening, bij Margery Allingham altijd bijzonder goed, is nooit beter geweest dan in dit verhaal, zonder de afschuwelijke geweldplegingen waartoe vele Amerikaanse mannelijke leden van het detectiveschrijverscorps hun toevlucht moeten nemen, willen zij de aandacht van het publiek op zich vestigen.

Zowel Corsari, Fischer als Allingham blijken 3 uitnemende vertegenwoordigsters van het genre, dat gezien de stortvloed die dagelijks van de internationale persen stroomt, zijn greep op het lezend publiek nog lang niet verloren heeft. Zij mogen dan misschien geen letterkundige genieën zijn — wie zal dat uitmaken? — , na deze romans zullen we met graagte grijpen naar haar volgende boeken en zonder morren de werkelijk civiele prijs betalen voor een paar uur bijzonder prettige afleiding.

De verscheidenheid en verschillen der BIBLIOTHEKEN

In het bijzonder die van de Ned. Antillen

Door

Drs. H. E. Coomans

Na ons eerste artikel, verschenen in de „Amigoe" van 12 augustus 1959, dat een beschrijving gaf van de diverse bibliotheek-typen, die er bestaan, komen we vervolgens tot een beschouwing van de vele verschillen, die er in het algemeen bestaan tussen een Openbare Leeszaal en Bibliotheek (verder als O.L.B.) en een Wetenschappelijke Bibliotheek (W.B.). Daarna toetsen we deze gegevens toe aan de bibliotheken van onze eilanden.

Behalve verschillen zijn er natuurlijk ook overeenkomsten, hiervan kunnen we noemen:
1) een ieder heeft vrij toegang tot de bibliotheek;
2) ze streven geen winstbejag na;
3) ze ontvangen subsidie van de overheid. Dit laatste houdt tevens een groot verschil in, want de O.L.B. te Curaçao kan zich van de jaarlijkse eilandssubsidie, ƒ 60.000,—, geheel bedruipen, terwijl er voor de Wetenschappelijke Bibliotheek ƒ 4000,— wordt uitgetrokken. Laatstgenoemde wordt vooral door de Kleuna, en daarnaast door de Shell Curaçao N.V. onderhouden.

De verschillen tussen beide bibliotheek-typen zijn talrijker.

1. Doel

De O.L.B. dient voor ontwikkeling en ontspanning van de massa door middel van het boek, dikwijls gepropageerd door tentoonstellingen lezingen, boekenweek, enz. De W.B heeft als doel het verzamelen en bewaren van wetenschappelijke werken, en deze beschikbaar stellen aan wetenschappelijke onderzoekers.

2. Bezit

De O.L.B. is voorzien van romans, naslagwerken, studieboeken, kinderboeken, boeken, geïllustreerde en populair-wetenschappelijke tijdschriften.

De W.B. bezit wetenschappelijke boeken en tijdschriften, alsmede naslagwerken. Bij de O.L.B. bestaat het bezit uit konstanten (werken die altijd blijven), en passanten (die na bepaalde tijd uit de bibliotheek verwijderd werden, omdat ze geen belangstelling meer trekken, verouderd zijn enz.). Een niet of weinig gelezen boek is verlies aan geld en plaatsruimte, terwijl van veel gevraagde werken meer exemplaren aanwezig zijn, maar toch is de kollektie van beperkte omvang door de passanten.

De W.B. heeft alleen konstanten. [illegible] boek wetenschappelijke waarde heeft is het nooit verlies, ook al wordt het weinig ingezien. Van elk is meestal maar één exemplaar aanwezig, maar oude drukken blijven ook bewaard. Zo vormen zich enorme kollekties, die steeds aangroeien. Bovendien beheert de W.B. dikwijls andere bibliotheken, de zg. bruikleenbibliotheken, hetgeen bij de O.L.B. niet het geval is.

3. Opbouw

De O.L.B. heeft een leeszaal en een kinderafdeling. Dikwijls heeft zij filialen op andere plaatsen in de stad en soms een rijdende afdeling (bibliobus).

De W.B. heeft een studiezaal (soms [illegible]) en geen filialen.

4. Lezers.

De O.L.B. heeft veel lezers, zowel volwassenen als kinderen, uit alle lagen der bevolking. De W.B. heeft een beperkt aantal lezers, vooral intellektuelen, en geen kinderen. De meeste lezers van de O.L.B. lezen uit behoefte, terwijl de lezers van een W.B. verplicht zijn bepaalde lektuur te bestuderen.

5. Personeel

Het hoofd van de O.L.B. behoeft geen wetenschappelijke opleiding (bij grote bibliotheken in Nederland overigens wel). Er is een vakopleiding, zowel voor de bibliothecaris als voor [illegible].

De bibliothecaris van een W.B. [illegible] een akademische graad. Er is in Nederland geen opleiding voor wetenschappelijk bibliotheek-personeel. Naast het bibliotheekwerk wordt dikwijls wetenschappelijk werk verricht.

6. Uitlenen

Een O.L.B. heeft veel uitleningen, maar een korte uitleentermijn. Dikwijls een open systeem (waarbij de lezers zelf het boek kunnen uitzoeken).

Een W.B. heeft een geringer uitlenen, en een langer uitleentermijn. De bezoekers kunnen de boeken niet zelf halen maar dienen de katalogus te raadplegen.

7. Uitleenfrekwentie

Hieronder verstaat men het aantal uitgeleende boeken per jaar, gedeeld door het totale aantal boeken, dat de bibliotheek bezit. Bij de O.L.B. is dit quotiënt altijd groter dan 1, meestal tussen 2 en 4. Bij een W.B. is het altijd kleiner dan 0.5, meestal tussen 0.1 en 0.3. De uitleenfrequentie bij de O.L.B. is dus meer dan tien keer zo groot als bij een W.B. Dit wordt veroorzaakt door de geringe uitleen van de W.B. en zijn groter bezit.

8. Aanwinsten

De O.L.B. verkrijgt zijn nieuwe [illegible] door aankoop. De W.B. heeft [illegible] aankoop nog schenkingen en ruil (bv. ruil van proefschriften tussen verschillende universiteitsbibliotheken).

9 Financiën

De O.L.B. heeft behoudens subsidie van de overheid nog lidmaatschapsgelden. Bij een W.B. is de uitleen gratis.

10. Katalogus

Bij de O.L.B. is de katalogus door het open uitleensysteem van minder belang. Meestal zijn een alfabetische en een systematische katalogus aanwezig, soms een titelkatalogus of een kruiskatalogus. Ten behoeve van de lezers, die het nazoeken in de kaartenbakken tegenstaat of moeilijkheden oplevert, wordt de katalogus meestal in boekvorm uitgegeven.

Bij de W.B. is de katalogus een zeer belangrijk onderdeel van de bibliotheek. Meestal zijn aanwezig een alfabetische, systematische en tijdschriftenkatalogus. Geen titelkatalogus wordt meestal niet in boekvorm uitgegeven.

11. Kontakten

Aangezien een W.B. niet alle wetenschappelijke werken kan bezitten, die ter aarde bestaan, is het dikwijls noodzakelijk om een speciaal werk bij een andere W.B. te lenen. Zo bestaan er niet alleen ruilkontakten, maar ook vele uitleenkontakten tussen de diverse Wetenschappelijke Bibliotheken.

Bij de O.L.B. is deze behoefte veel minder. Wanneer een bepaald ontspanningsboek niet aanwezig is, dan leest men een ander dat wel aanwezig is.

Nederlandse Antillen

Toetsen we vervolgens de bovengenoemde punten aan de praktijk van onze eilanden.

ad 2) De O.L.B. te Curaçao bewaart niet de dagbladen en vele tijdschriften, waarop zij is geabonneerd. Ook van andere bibliotheken op onze eilanden is dit bekend. De W.B. op Curaçao heeft drie bruikleenbibliotheken onder haar beheer.

ad. 3) Zowel de O.L.B. te Aruba als die te Curaçao hebben een eigen kinderafdeling. Aruba heeft een filiaal te San Nicolas, de O.L.B. op Curaçao heeft geen filialen. Bonaire heeft een rijdende bibliotheek (van het Cultureel Centrum Bonaire).

ad. 4) De O.L.B. te Curaçao heeft (1957) 1488 volwassen lezers en 815 jeugdlezers. De W.B. op Curaçao heeft (1958) 456 lezers.

ad. 5) De bibliothecaresse van de O.L.B. op Curaçao heeft een vakopleiding genoten, de bibliothecaris te Aruba is een akademicus, evenals die van de W.B. op Curaçao. Beiden verrichten naast hun bibliotheek-werkzaamheden wetenschappelijk werk op resp. historisch en biologisch terrein.

ad. 6) De uitleencijfers werden reeds uitvoerig besproken in vorige artikelen van schrijver dezes. De uitleentermijn van de O.L.B. te Curaçao, Aruba en de Asiento-bibliotheek bedraagt twee weken, bij de W.B. op Curaçao is zij vier weken terwijl vele lezers verlenging aanvragen.

De O.L.B. op Aruba en Curaçao alsmede alle bibliotheken op de Bovenwinden hebben het open systeem. Bij de Asiento-bibliotheken en de A.N.V.-bibliotheek op Bonaire, alsmede bij de W.B. op Curaçao moet men de katalogus raadplegen.

ad. 7) De uitleenfrequenties van de diverse Antilliaanse bibliotheken worden vergeleken met enkele cijfers van Nederlandse bibliotheken:

Bibliotheek	
A.N.V.-bibliotheek Bonaire (1958)	[illegible]
O.L.B. Curaçao (1957)	1,97
O.L.B. Aruba (1957)	2,28
O.L.B. Nederland (gemiddeld, 1956)	3,9
Asiento-bibliotheek Curacao (1958)	5.4
Univ. Bibl. Utrecht (1956/57)	0,06
Wet. Bibl. Curaçao (1958)	0,17
Bibl. Techn. Hogeschool Delft (1954/55)	0,19
Bibl. Econ. Hogeschool Rotterdam (1957/58)	0,22
Bibl. Kon. Inst. Tropen Amsterdam (1957)	0,05

Opmerkelijk is het verschil tussen de Openbare Leeszalen en de Wetenschappelijke Bibliotheken, tevens valt op, dat de bibliotheken op de Antillen geen gek figuur slaan, vergeleken met de Nederlandse Bibliotheken.

ad. 8) Het jaarverslag 1957 van de O.L.B. te Curaçao vermeldt geen schenkingen. Het jaarverslag 1958 van de W.B. noemt 75 schenkers, die totaal bijna duizend boeken geschonken hebben in één jaar. De W.B. alhier heeft geen ruil, aangezien zij geen eigen publikaties in ruil kan aanbieden, maar de bibliotheek van het Biologisch Instituut op Curaçao ruilt wel haar eigen publikaties tegen wetenschappelijke werken uit het buitenland. De bibliotheken van de Alliance Française en de Natuurwetenschappelijke Werkgroep zijn geheel uit schenkingen opgebouwd.

ad. 9) Alle O.L.B. op onze eilanden heffen lidmaatschapsgelden. Het zijn echter geringe bedragen, zodat niemand om financiële redenen van lektuur verstoken behoeft te blijven. Het is ook billijk, dat men betaalt voor de ontspanning, die men hiervoor krijgt. Uit de W.B. van onze eilanden kan men echter lektuur verkrijgen zonder kosten.

ad. 10) De O.L.B. te Curaçao en Aruba, alsmede de Asiento-bibliotheek hebben een gedrukte (of gestencilde) katalogus. Het is de lezers niet toegestaan in de kaartenbakken te komen. Bij de A.N.V.-bibliotheek (Bonaire) en de Gertrude Judson Library (St Eustatius) bestaat de katalogus uit een beschreven cahier. De bibliotheken van St Maarten en Saba hebben geen katalogus.

Het Biologisch Instituut, de Shell Curaçao en de Wetenschappelijke Bibliotheek, alle te Curaçao, hebben kaartkatalogi. Eerstgenoemde alleen een alfabetische, de beide anderen bovendien een systematische. Ook heeft de W.B. nog een tijdschriftenkatalogus.

ad. 11) Gedurende 1958 heeft de Wetenschappelijke Bibliotheek 128 maal een beroep gedaan op bibliotheken in Nederland om lektuur te lenen of microfoto's te leveren voor lezers op de Antillen. Op haar beurt heeft zij diverse malen uitgeleend aan bewoners van Aruba, Bonaire en de Bovenwinden.

Uit alle besproken punten kan worden afgeleid, dat er een essentieel verschil bestaat tussen een Openbare Leeszaal en een Wetenschappelijke Bibliotheek. Beide hebben een eigen taak in de menselijke maatschappij, beide zijn noodzakelijk in een samenleving, die zichzelf respekteert.

Een gelukkige erfgenaam op Trinidad

(Van onze korrespondent)

Port of Spain — Een rustige Indiaanse vrouw, die maanden lang een gezin in Penal, Trinidad gediend had, heeft een erfenis van fl. 550.000 gekregen.

De 32-jarige Rookmin Sharma was op 14-jarige leeftijd gehuwd maar verliet voor haar 20ste ruis, echtgenoot en 3 kinderen. Sindsdien werkte zij als strijkster en kindermeisje.

Kort geleden overleed haar oud-echtgenoot, en liet haar een bedrag van ef 550.000.— na. De man had zich in de laatste jaren verrijkt met speculaties in landerijen.

In een artikel in de Sunday Guardian werd de geschiedenis van de speculant uit de doeken gedaan, waarbij ook gemeld werd dat de notaris van de overledene zocht naar Rookmin Sharma. De werkgeefster, die het artikel las, gaf haar kindermeisje een dag vrij om de notaris in San Fernando te bezoeken. Ze keerde terug (550.000 gulden rijker) om weet voor de kinderen te zorgen. Ze wil haar huidige werkkring niet verlaten, ze is te zeer gesteld op de kinderen, zegt ze. Maar het gezin in Penal is nog niet bekomen van het feit dat het kindermeisje in hun dienst schatrijk is.

Beperking uitgaven dienstreizen in Nederland

(Van onze Haagse redaktie)

Minister Korthals heeft aan de diensthoofden op het ministerie van Verkeer en Waterstaat een schrijven gericht, waarin hij aandrigt op beperking van de uitgaven voor dienstreizen. Het aantal deelnemers aan congressen en conferenties dient zo klein mogelijk te worden gehouden. Op dienstreizen naar het buitenland zal scherper worden toegezien. Bij vliegreizen mag, behoudens in bijzondere gevallen, niet meer geboekt worden voor de luxe-klasse. In het algemeen dienen de uitgaven tot het uiterste beperkt te worden.

Diplomatieke betrekkingen West-Duitsland en Oost-Europa?

De commissie van buitenlandse zaken van de West-Duitse Bondsdag zal in de herfst het vraagstuk van het vestigen van diplomatieke betrekkingen met alle landen van Oost-Europa bespreken.

De Westduitse minister van buitenlandse zaken, von Brentano, heeft tegenover de pers verklaard dat hij dit initiatief goedkeurt en dat de regering de kwestie zal bestuderen maar dat zij in het besluit zal zijn van de conclusies van deze commissie

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

38. — Eric bedenkt zich niet lang, want dit is voorlopig de enige manier om in Noorwegen te komen. Hij spreekt met zijn mannen af, dat dezen de tocht naar de haven zullen voortzetten en daar trachten een boot te krijgen naar Harragh. En zo wuift hij met Svein weinige ogenblikken later zijn metgezellen vaarwel vanaf de Deense koopvaarder, waarheen de aanvoerder van de vloot hen beiden gebracht heeft. De schipper, een korte, gedrongen man met de heldere, onbevangen blik van de zeeman, neemt hun bedachtzaam op en het is hem duidelijk aan te zien, dat hij met zijn twee gasten niet bijster ingenomen is. Maar hij ontdooit merkbaar, als Eric hem vertelt, dat zij slachtoffer van de Zwarte Piraat zijn.

„Hm", gromt hij, „ik dacht eigenlijk al half en half, dat ge spionnen waart van die duivelse zeerover. Want reken er op, dat die kerel overal zijn verspieders heeft. Anders zou hij nooit zo goed op de hoogte kunnen zijn van de scheepsbewegingen op de Britse Zee."

„Iedereen loopt gewoon te bibberen voor die geheimzinnige Zwarte Piraat", merkt Eric op. „Maar ik geloof, dat het schromelijk overdreven is. Zijt ge werkelijk bang, dat hij deze grote vloot zal aanvallen?"

De schipper haalt de schouders op.

„Bang ben ik niet, vreemdeling. Maar hij heeft wel grotere vloten naar de kelder gejaagd. Men beweert, dat hij tussen de twee- en driehonderd schepen heeft varen. Maar het kunnen er ook vijfhonderd zijn. Wie zal het zeggen?"

Eric lacht de spreker hartelijk uit en schud het hoofd.

„Onmogelijk! Waar moet hij die krijgers vandaan halen om al die schepen te bemannen? Waar vinden die boten ligplaats? Er zijn in heel Noorwegen nog nooit zoveel schepen geweest. Gelooft mij, schipper, die Zwarte Piraat bluft! Zijn gevaarlijkste wapen zijn niet honderd schepen, maar angst! Gewoon angst!"

Eric zou echter wel anders gesproken hebben, als hij op datzelfde moment de machtige vloot had kunnen zien, die, verscholen in een baai, reeds dagen gereed ligt, om de naderende handelsschepen verradelijk te overvallen.

Bij de sprint professionals werd Maspes (Italië) wereldkampioen. Links van hem Rousseau (tweede) en rechts Derksen, die derde werd.

Boeren varen er wèl bij

Een van de grootste meren in Italië droogt snel op

Grootscheepse plannen om het Trasumeense meer te behouden

(Van onze Romeinse correspondent)

Het Trasumeensemeer sterft. Ieder jaar vermindert zijn inhoud en de geologen, die moeite hebben om met minimale tijdseenheden van 1000 jaar te rekenen, noemen de verdroging van het meer bliksemsnel. Als er niets verandert, is het Lago di Trasumeno, dat met een oppervlakte van 128 km en een omtrek van 54 km op drie na het grootste van Italië is, over een paar honderd jaar helemaal verdwenen. De experts zeggen dat er maar één oplossing is om de patiënt te behouden: hij moet terstond injecties krijgen van 30 miljoen kubieke meter water per jaar. Het water is wel ergens vandaan te halen, maar de spuitjes lopen erg in de papieren.

Wanneer de Italianen van hun meren zouden houden, als wij van onze meren en plassen, zouden de groene oevers van het Trasumeense meer wit bespikkeld zijn met hotels en zomerhuisjes. Italianen echter zoeken de zee op; in het zomerseizoen liggen zij, om zo te zeggen, mannetje aan mannetje aan de stranden van Nice tot Taranto en terug langs de Adria tot Venetië. Toch lozen Florence, Arezzo, Siena, Rome en vooral Perugia vakantiegangers op het Trasumeense meer en er zijn tal van buitenlanders, waaronder speciaal Fransen, die de rust van dit wijde, zeer vredige water verkiezen boven ontspanning elders. Nu interesseert het de hoteliers en de vissers uit de enkele oeverplaatsjes langs het Lago niet veel, hoe hun wereldje er over een paar honderd jaar zal uitzien.

Te meer belangstelling hebben zij voor het heden, waarin het aantal toeristen gestaag terugloopt en de vissers vrezen, dat er binnen afzienbare tijd voor hun 600 families geen emplooi meer op het water zal zijn. Varieerde tien jaar geleden de diepte van het meer tussen de zeven en negen meter, de gemiddelde diepte is thans drie meter, met schaarse punten van zes.

Een visser van het dorp op het Isola Maggiore, waar het water nog juist tot de borst reikt, zei, dat hij van zijn eiland uit naar San Feliciano op de z.o. oever, negen km ver, dwars door het meer zou kunnen waden, ware het niet, dat hij onderweg in de modder zou blijven steken.

Voor de bezoekers uit Perugia had men indertijd van Passignano een badcentrum gemaakt, er kwam een rotonde in het meer, een soort boulevard met een wallekant van mooie natuursteen en een haventje, vanwaaruit plezierboten tochten maakten naar Castiglione aan de overkant en naar de vissereilanden. Veruit het grootste deel van het jaar liggen tegenwoordig de pier en het haventje op het droge en zou men er nu willen gaan zwemmen, dan moet men eerst door een modderzone baggeren, waarna men verder meer algen dan water te zien krijgt.

De enigen, die goed af zijn met het natuurverschijnsel, zijn de boeren van de waterkant. Ieder jaar kunnen zij een stuk droog gekomen land méér in cultuur brengen.

Het visbestand en daarmee de visvangst lopen sterk terug. De roem van het meer: snoek, karper, paling en voren hebben geen ruimte en geen lucht meer, want in het ondiepe water ontwikkelt zich in woekertempo een flora die het water zuurstofarm maakt. Bovendien verscheen op een kwade dag een bijzonder gemeen — en voor de mens oneetbaar — soort baars, die de haai der Trasumeense wateren werd.

De zilveren spiegel tussen de lage bergen van Umbrië en Toscane wordt dof: het water roest, het wordt moeras. Reeds heeft de waterstaat er de eerste nederzettingen van Italië's erfvijand, de malariamug, ontdekt.

Merkwaardig is, dat tot voor kort de mensen er altijd bang waren voor overstromingen en reeds de Romeinen zijn er begonnen met afwateringskanalen en overlaten. Bergstroompjes, die in het meer mondden, werden afgeleid. Waarom nu plotseling het water zo snel is gaan zakken, weet men niet. Waarschijnlijk zijn vroegere wateraders en bronnen op de bodem van het meer verdroogd, wellicht zelfs „lekt" de grond er in belangrijke mate.

Men staat nu voor de noodzaak om óf het meer droog te leggen of het te herstellen. Nog afgezien van het feit, dat de meerbodem maar van een matige kwaliteit voor de landbouw is, bestaan er tegen het droogmalen grote bezwaren.

Het meer vervult een regulerende taak voor het klimaat, voor het vochtigheidsgehalte in de lucht en zo voor de landbouw. Italië is voorts arm aan waterreservoirs.

Het herstel van het Lago di Trasumeno vraagt, gelijk boven gezegd, een jaarlijkse wateraanvoer van 30 miljoen kubieke meter. Reeds werd begonnen vroeger afgetakte bergstromen weer naar het meer terug te leiden. Dan is er de nog van de Romeinen stammende, niet meer gebruikte verbinding met de Tiber, een kunstwerk van vele kilometers lengte. Door de rivier bij Perugia te stuwen en de verbinding met het meer te herstellen zou men van de oude uitlaat een inlaat kunnen maken, waardoor voldoende water aangebracht kan worden. De algen en andere niet gewenste waterplanten kunnen met de moderne hulpmiddelen opgeruimd worden.

Rest de kwade baars. Prof. Moretti, de directeur van het hydrobiologisch centrum van het meer, heeft er de oplossing al voor klaar: een deze baars in vraatzucht slaande beste soort forel!

Intussen gaan dagelijks vissers naar het kapelletje op het Isola Maggiore, waar volgens de legende Sint Franciscus op Aswoensdag 1211 voet aan land zette om er de vasten door te brengen op een half brood. En zij bidden, dat het meer zijn ziekte mag overleven.

Openlijke strijd in Duits Roergebied

Kritiek op eisen van Duitse mijnwerkers

KOLENKRISIS door overproductie van OLIE

De ontwikkeling van het Duitse kolenconflict roept het schrikbeeld op van een open oorlog van 500.000 Roerkompels tegen de mijneigenaren en de regering der bondsrepubliek. De ernst van de crisis bleek uit de reacties op de eisen die Heinrich Gutermuth, de opperste chef der mijnwerkers, in Essen stelde: socialisatie der schachten en verregaande beschermingsmaatregelen voor de steenkool en de delvers.

Het Duitse industrie-instituut in Keulen, de spreekbuis der Duitse ondernemers, diende Gutermuth een scherpe terechtwijzing toe. Het instituut zond deze waarschuwing over de Duitse zenders: „De sociaal-politieke eisen van Gutermuth zijn ongehoord. De vakbondleider wil de positie van zijn mijnwerkers beveiligen op kosten van de belastingbetalers, de consumenten en het rijk. Hij tracht de ondernemers uit te schakelen uit het sociaal overleg."

Unfaire concurrent

De nationale voorzitter der Duitse mijneigenaren, dr Helmuth Burckhardt, reageerde minder fel en onpersoonlijk, maar de woordvoerder der kolenbaronnen maakte volkomen duidelijk, dat de nodernemers niet wensen te buigen voor sociaal-politieke dwang. De kolencrisis komt voort uit overproduktie van olie, zei Burckhardt. Deze stroom van vloeibare brandstof komt aan ongehoord lage prijzen op de markt. Zij is een unfaire concurrent voor de steenkool. Volgens de woordvoerder der ondernemers is de crisis op te lossen met economische maatregelen. „Maar onze voorstellen vinden weinig gehoor in Bonn. De regering is meer toegankelijk voor politieke dan voor economische argumenten. De sluiting van onrendabele schachten is reeds in volle gang. Als de steenkool onverkoopbaar blijft, zullen ook winstgevende mijnen moeten worden stilgelegd. De ondernemrs zijn bereid bij elke sluiting overleg te plegen met de vakbond, maar met niemand anders. En de laatste beslissing moet in handen van de mijneigenaar blijven."

Terwijl de ondernemers Gutermuhts eisen scerp of koel van de hand wezen, gromden de kompels in het Roerbekken tegen hun leiders. De delvers verwijten Gutermuth, dat hij te week is en te gematigd in zijn eisen. De kompels zijn tegen woensdag opgeroepen voor een massavergadering te Bochum. Velen vrezen, dat op die bijeenkomst de fatale oproep tot „actie" zal vallen.

Tot de laatste druppel

Waarschijnlijk de merkwaardigste order die een leger ooit gehad heeft, is dezer dagen gegeven aan een onderdeel van het Amerikaanse leger, dat de „nuchterheid" op een klein eilandje bij Alaska in de Beringzee moet herstellen. De „New York Times" meldt, dat het legeronderdeel 7000 kisten met blikjes bier moet vernietigen, die het leger in 1957 op het St. Lawrence eiland heeft achtergelaten. Pogingen om deze enorme voorraad met olie in brand te steken of met buldozers stuk te rijden, hebben gefaald.

Onlangs klaagden de inwoners van het eilandplaatsje Gambell opnieuw over toenemende overlast veroorzaakt door dronken lieden, die zich te goed hadden gedaan aan het legerbier. Een onderzoek wees uit, dat het grootste deel van het bier nog steeds in goede staat verkeerde.

Aangezien transportkosten te hoog zijn, is nu de order gegeven om het gulden Gerstenat „tot de laatste druppel" te vernietigen.

Communisten vastbesloten spanningen in Zuid-Azië te handhaven

Het ministerie van buitenlandse zaken te Washington heeft dinsdag een verklaring over de gevechten in Laos uitgegeven waarin wordt gezegd dat de communisten vastbesloten schijnen te zijn de spanningen in Zuid-oost-Azie te handhaven. Het is nog niet duidelijk of dit hun enige motief is of dat het deel uitmaakt van een uitgebreide communistische opzet, aldus deze verklaring.

Het ministerie sprak beschuldigingen van Noord-Vietnam tegen dat de V.S. bases in Laos oprichten, en herhaalde haar mening dat de rebellen gesteund en geleid worden door Noord-Vietnam.

De politie heeft Flax Msopoli, een van de leiders van het Afrikaanse Nationale Congres van Njassaland, in hechtenis genomen, aldus wordt uit Dar-es-Salaam in Tanganjika gemeld. Msopoli, die zich „general" noemt, wordt beschuldigd van brandstichting, mishandeling, diefstal en plundering. Hij zou de aanstichter zijn geweest van de wanordelijkheden die zich eerder dit jaar in het Noorden van Njassaland hebben voorgedaan.

LONDENSE KRABBELS

Nu en dan wil het geschieden, dat in een of andere Engelse gemeenteraad een verzoek van een armzalig kermisexploitant in behandeling komt om ... of zweefmolen ... te mogen exploiteren en dat zich een gemeenteraadslid verheft van zijn zetel en met ... „Wij willen hier geen continentale zondag". En daarmee is de zaak beslist, want er is niets erger denkbaar dan een continentale zondag. Uitleg is onnodig. Onmiddellijk vormt zich voor elk Engels geestesoog een beeld. Wat dit beeld is kan niemand, die niet Engels is van geboorte schilderen. Maar het is heel erg, heel verschrikkelijk en het is iets waarvoor Engeland behoed dient te worden. Na jaren studie ontdekt de buitenlander, dat met continentale zondag niet geduid wordt op de enorme drommen kerkgangers die op het continent op zondag naar kerk gaan, zulks in tegenstelling met de Engelsen. Nee, wat bedoeld wordt is een soort orgie, welke blijkbaar geacht wordt te beginnen vroeg op de zondagmorgen, een orgie welke begint bij Hoek van Holland, Calais en Lissabon en welke zich in een wilde zondagse golf verspreidt over het gehele continent tot aan het ijzeren gordijn, een enorm heidens festijn van geverfde continentale lichtekooien en zwaar-beschonken Europese vastelanders.

Neem daarentegen de Engelse zondag. Let wel, wij zeggen Engelse. Wij zouden immers liever spreken over de Schotse zondag of de Wallische zondag. Maar daartoe achten wij ons niet in staat. Voor een Schotse zondag is een Dante nodig. En als Dante maar later geboren was, zou hij ontdekt hebben dat men in een moderne goddelijke comedie niet met drie delen volstaan kan en dat er na de hemel, het vagevuur en de hel een extra deel benodigd zou zijn voor een Schotse zondag. Neen, wij beperken ons tot de Engelse zondag en zijn speciaal gaan kijken op de zonnige zomerse dag van 2 augustus op het uur van zessen in het Londense West End. Daar zagen wij op genoemd uur in het hart van het Brits Imperium, d.w.z. in Piccadilly Circus, een drom gelatenen zitten rond het standbeeld van Eros. Deze gelatenen, grotendeels afkomstig uit Spierdijk, Poughkeepsie, Milaan en Marseille, zaten daar te wachten om te zien wat er gebeuren zou, niet beseffend dat er niets anders te zien was dan zij zelf en hun zondagsverdriet. Hoe groot was onze bekoring om met een bankbiljet in de hand toe te stappen op een van de in weemoed neergezetenen en te zeggen: „Gij schone juffrouw uit Seattle, ik zal u geld schenken indien gij mij één, slechts één plaats kunt noemen binnen een kilometer van hier waar een dorstig mens zo maar naar binnen kan lopen en zich kan laven aan een glas citroenkwast." Want zoiets bestaat niet in Londen. En de gemene continentale onverlaat die het lef heeft om op een snikhete zondagmiddag tussen twee en zeven uur met de tong uit de mond te denken dat hij recht heeft op een koud glas bier, heeft van de Londense zondag niets begrepen. Men kan op zondagmiddag tussen genoemde uren zelfs in de hevigste hittegolf geen glas bier krijgen. Dat mag niet; dat is zonde. Wij willen hier geen continentale zondag.

—x—

Wij moeten toegeven dat de Engelse poging om de continentale zondag te weren een daverend succes is. Maar de Amerikaanse zondag heeft men niet kunnen weren. Wij doelen niet in de eerste plaats op de stromen Coca Cola die nederdalen in de vrome zondagskelen in het West End. Wij denken eerder aan de talrijke eettenten rond Piccadilly Circus waar men in enorme massa's en liefst in de etalages voedsel toebereidt. En wat ziet daar het ontgoocheld continentale oog? Het ziet „hamburgers", „Cheeseburgers" „vegetable burgers", „beef burgers" en „hot dogs". Wij hebben door de ramen gekeken en hebben de „beefies" bij dozijnen tegelijk zien braden op ... bakplaten. En sommige van de Amerikaanse burgers worden opgediend voorzien van een gebakken ... Heeft u wel eens een veertigtal ... opgestapeld gezien, als vuile stukjes suède, wachtend in lauw en vaal geduld op het ogenblik waarop ze neder zouden kunnen zijgen op het pseudo-Amerikaanse bak... waarmee zich oncontinentale zondagen voeden? Het is de moeite waard en gezegend is de zondag die aldus het oog streelt van de voorbijganger.

In Leicester Square zijn we gaan kijken naar het kippencrematorium. Wij probeerde de beesten te tellen die traag rondwentelden op de spitten. Maar de machine draaide zo, en had vier wanden en aan alle vier draaiende wanden wentelden de lijken. Wij dachten helaas weer aan Dante, want het draaide zo.

—x—

En toen we aan het eind van een bijna volmaakte Engelse zondagsbelevenis in vrome oncontinentale stemming huiswaarts wilden gaan ontdekten wij dat zelfs de Engelse zondag belaagd wordt door de zonde. Want er is een klein straatje tussen Picadilly Circus en Leicester Square. Dat straatje heet Oxendon Street en in die straat is een architectenbureau. Wij weten niet wat ons bewoog onze ogen hemelwaarts te richten. Misschien was het onze bedoeling een schietgebedje te storten, de Heer vragend dat hij Engeland zou blijven behoeden voor de continentale zondag en het continent voor de Engelse zondag. Maar wij keken omhoog en zagen op het dak van het bureau een onzeglijk fraaie daktuin en aan de rand van de tuin stonden een paar fraaie standbeelden van schaamteloze Italiaanse bloothcid. Wij zullen het nooit aan een Engelsman verklappen. Maar de vastelandse voorhoede is gearriveerd. Weldra zal zich de Europese zondagsorgie in een wilde golf over Engeland storten. Oxendonstreet is een bruggehoofd.

Frankrijk wil meer soldaten voor strijd in ALGERIJE

De laatste dagen hebben geruchten de ronde gedaan over een verlenging van de militaire diensttijd in Frankrijk tot 30 maanden teneinde meer soldaten beschikbaar te krijgen voor de strijd in Algerije. Verschillende militaire autoriteiten ter plaatse zijn in elk geval van oordeel, dat het wenselijk zou zijn het aantal soldaten in Algerije op te voeren van 4 tot 500.000. De regering acht het echter op het ogenblik zowel om financiële als om andere redenen niet doenlijk.

Om de militaire autoriteiten niettemin tegemoet te komen heeft de regering hans besloten het aantal vrijstellingen van militaire dienst, dat zeer aanzienlijk is, drastisch te gaan beperken.

Het systeem om jongelui die studeren voorlopig vrij te stellen van de militaire dienst heeft tot misbruiken geleid. Er zijn heel wat jongemannen, die zich alleen maar voor student uitgeven om niet als soldaat naar Algerije gestuurd te worden. Hun dossiers zullen nu stuk voor stuk opnieuw onder de loep worden genomen en wie niet werkelijk beschouwd kan worden als serieus student zal de wapenrok van de Vijfde Republiek moeten aantrekken. Dat zijn er heel wat, want volgens de cijfers die genoemd zijn in de parlementscommissie voor de nationale defensie bevinden zich onder de 150.000 vrijgestelden van elke lichting niet meer dan 70.000 echte studenten. Nu is het wel uitgesloten, dat de overige 80.000 allemaal onder de wapens geroepen zullen kunnen worden, doch ongeveer de helft van dit aantal zal toch wel in de termen vallen om op zeer korte termijn in dienst te treden.

Bijna crisis

Inmiddels heeft het voortduren van de oorlog en het stijgen van de militaire uitgaven in Algerije bijna geleid tot het aftreden van de minister van financiën, Antoine Pinay. Deze had zeer onlangs reeds zijn ontslag aangeboden aan premier Debré nadat deze, zonder hem er in te kennen zijn goedkeuring had gehecht aan de overschrijding van de aan het ministerie van defensie toegekende kredieten met meer dan 15 miljard. Toen deze rekening bij de heer Pinay werd gepresenteerd weigerde hij te betalen, daarbij verklarend dat hij er niet over dacht om extra-uitgaven, waartoe men buiten hem om had besloten, te honoreren.

Het geschil is weer bijgelegd doordat premier Debré zijn fiat voor de betaling van de 15 miljard extra, heeft ingetrokken. Maar minister Pinay heeft verklaard, dat als hij weer eens, al is het door de eerste minister, voor een voldongen feit wordt geplaatst, hij zich automatisch als demissionair zal beschouwen.

Het Algerijnse drama

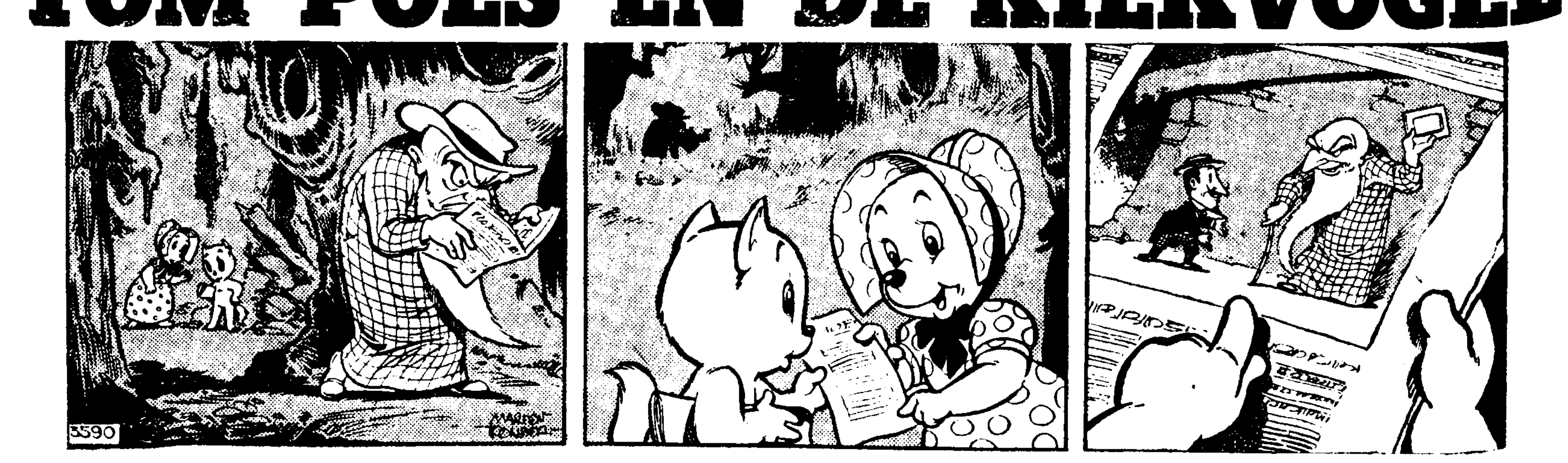
Onderzoek in „zaak Gangrene" beëindigd

De Franse rechter Jacques Batigne heeft zijn onderzoek in de „zaak Gangrene" beëindigd, omdat er niet voldoende bewijsmateriaal was om voortzetting van de verhoren te rechtvaardigen.

Hij heeft in de loop van het onderzoek circa 15 politiemannen geconfronteerd met de vier Algerijnen, die het boek „Grangrene" (koudvuur) waarin de Franse politie wordt aangeklaagd wegens marteling van Algerijnen, geschreven hebben. „Gangrene" werd door de politie in beslag genomen toen het van de persen kwam.

Premier Debre heeft het boek in de senaat „een verzameling leugens" genoemd. De vier Algerijnen, die sinds december van het vorig jaar gevangen zitten op beschuldiging van staatsgevaarlijke activiteit hadden hun beschuldigingen op basis van het boek voorgelegd aan de officiële commissie voor de bescherming van de rechten van de mens. Hierna volgde het onderzoek.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3590. — De oude Hocus wierp een uitgedoofde blik op het tijdschrift, dat Tom Poes hem voorhield. Een kort ogenblik scheen het, dat hij boos zou worden; er verscheen een vonkje in zijn oog en zijn doorleefd gelaat begon te trekken. Maar daar bleef het bij. Met een matte zucht vatte hij het blad aan en stond op.

„Het noorden trekt", prevelde hij. „De verlaten ijskappen roepen. Vaarwel!"

En met deze woorden slofte hij weg

Tom Poes en juffrouw Doddel keken zijn gebogen gestalte na, totdat die in nacht en nevel verdwenen was.

„Een eigenaardig persoon", zei de buurvrouw. „Ik heb hem maar niet gevraagd waar zijn theebusje is, want hij lijkt me nu echt iemand, die niet van thee houdt. En wat zou hij met dat gepraat van hem bedoelen? Hij zei van die rare woorden."

„Die staan in dit tijdschrift", zei Tom Poes. „Als je in Hocus' Magazijn staat, moet je doen wat er over je gedrukt is want dan ben je beroemd. Kijk maar."

Hij vouwde het blad open, totdat hij bij de foto kwam, die hij zelf genomen had, en juffrouw Doddel begon te lezen.

„De beroemde poolreiziger Hocus, in gesprek met de eveneens beroemde fotograaf Kiekvogel", las ze. „De heer Hocus was vroeger een bekend uitgever, doch de pool trok. „De verlaten ijskappen roepen", pleegt hij te zeggen. Op het ogenblik is hij geheel alleen op weg om op het ijs te gaan overwinteren".

„Gunst, wat grappig!" riep de buurvrouw uit. „Dat is precies wat hij zei! Wat knap van je, om dat vooruit te weten, Tom Poes!"

„Hij zei het, omdat ik het hier gedrukt heb", zei Tom Poes. Maar hij voelde dat ze hem niet volgen kon en daarom liet hij het er maar bij.

ARUBA
Burgerlijke Stand

Oranjestad. – Op 5 augustus werd geboren: Jacinto Wilfred, zoon van de heer en mevrouw G. W. Williams-Wever – Z. W. 55.

Op 6 augustus Sonia Diana, dochter van de heer en mevrouw F. Arrendell-Richardson – Ceintuurbaan 8.

Op 7 augustus Aidee Magaly, dochter van de heer en mevrouw R. A. Colina-Faneyte, Rooi Kochi 26 en Maria Magdalena, dochter van de heer en mevrouw R. Semeleer-Paesch – Siribana 1.

Op 12 augustus werd het huwelijk voltrokken tussen: Wilfred Rafael Clarke en Gloria Odélie Illidge — Seroe Pretoe 10c. San Nicolas.

Op 10 augustus overleed Lourdes Madelin Romero Koningstraat 31.

De Westduitse president Heinrich Luebke is voor een verblijf van enkele weken te Spa, te Belgie, aangekomen.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Donderdag 13 augustus 1959.

BIOSCOPEN:
DE VEER, 8.30 UUR:
„The young stranger". James MacArthur, Kim Hunter. Alle leeftijden
RIALTO, 8.00 UUR:
„Renegades of Sonora". Allan Rocky Lane. Alle leeftijden.

PRINCIPAL, 8.00 UUR:
„Dino". Sal Mineo, Susan Kohner. 18 jaar.
AURORA, 7.30 UUR:
„Sheriff of Cimaron". Sunset Carson, Linda Stirling. Alle leeftijden.
SAVANETA, 7.30 UUR:
„Un grito en la noche". (Spaans) Sofia Alvarez. Gustavo Rojo. 18 jaar.
NACHTDIENSTEN BOTICA'S
Oranjestad: Botica Aruba: Tel.: 1080.
S. Nicolas: Botica S. Lucas: Tel.: 5006.

Blijkens een officiële mededeling zijn de amendelen van koning Mohammed de vijfde van Marokko weg genomen. De operatie, die uitstekend verlopen is, heeft dertien minuten geduurd.

100 jaar JEZUÏETENMISSIE IN INDONESIË
Missie werkt thans sterker geïnternationaliseerd

Sociale actie van missionarissen

(Van een medewerker in Nederland)

Men zou zich kunnen voorstellen, dat de religieuzen die, in de laatste honderd jaar, naar Oost- en West-Indië zijn getrokken, het relatief gemakkelijk hebben gehad. Zij gingen immers naar gebieden, die onder het Nederlandse gezag stonden, naar onze eigen koloniën, waarmee het vaderland met talrijk en goeddeels profijtelijke banden was verbonden. Dat vaderland zal dus uit verantwoordelijkheid en uit dankbaarheid, zo zou men geneigd zijn te verwachten, wel een zeer bijzondere belangstelling en edelmoedigheid voor de verbreiding van het geloof juist in die gebieden hebben betoond. Praktisch iedere Nederlander weet, dat men niet al te haastig deze conclusie moet onderschrijven.

De groep die onze verantwoordelijkheid voor die overzeese gebiedsdelen beroepshalve tot uitdrukking moest brengen, was voor het allergrootste deel niet samengesteld uit mensen die aan de belangen van het Evangelie de hoogste plaats onder hun overwegingen en plannen inruimden: en de dankbaarheid gedijt slecht op de bodem van een bewustzijn dat meent alles een vrucht te mogen rekenen van eigen initiatief, ondernemingsgeest en doorzetten.

Als men de ware geschiedenis van de afgelopen eeuw van missiearbeid door religieuzen in Nederlands Oost-Indië globaal overziet, valt de steun die het moederland aan die onderhorige gebiedsdelen op dit terrein heeft geleverd, wel een beetje tegen. In de daaraan voorafgegane periode, van 1808 tot 1859, hadden wereldgeestelijken zich aan de zielzorg in deze streken gewijd: hun aantal draaide gewoonlijk om de vijf. Tot beter begrip van dit feit moge zonder twijfel dienen, dat er in het vaderland eerst sinds 1800 vrijheid van godsdienst bestond en de clerus te zeer nodig was voor de priesterlijke bediening hier te lande. Dit neemt echter niet weg, dat een dergelijk getal zelfs bezwaarlijk voldoende kan worden genoemd voor de zielzorg onder de blanken. Aan de inheemsen heeft men in die aanloopperiode wel gedacht, maar, ook door de tegenwerking van de wereldlijke gezagdragers, vrijwel niets voor hen kunnen doen. In 1859 kwamen de paters Jezuïeten het werk van hun patroon en voorganger en medebroeder St. Franciscus Xaverius hervatten. Zonder twijfel heeft de missie zich van toen af ook onder de inheemse bevolking geleidelijk uitgebreid. Maar men moet niet vergeten, dat de Jezuïeten meer dan veertig jaar, van 1859 tot 1902, de zorg voor héél de Indische Archipel alléén hebben gedragen, inclusief die voor de daarin gevestigde landgenoten en andere blanken. Pas in 1902 verschenen hun eerste medehelpers, de missionarissen van het H. Hart.

Dit feit mag bevreemding wekken. De missiegeest was intussen in ons land heus wel ontwaakt, zij het nog niet in die mate die aan Nederland als missionerend land later een zo vooraanstaande plaats zou verzekeren. Sinds 1864, te beginnen met de Scheutisten en de Mill Hill Fathers hadden zich diverse nieuwere missiecongregaties ook in ons land gevestigd. Zij hadden de aandacht getrokken en grote successen weten te boeken in het aanwerven van medehelpers en hulpmiddelen. Maar de missiebelangstelling richtte zich veel meer naar China en Afrika dan naar die gebieden waarvoor wij toch het „moeder"-land vormden. Wel gingen de Redemptoristen in 1865 naar Suriname en de Dominicanen in 1868 naar Curaçao, maar de nieuwere missiecongregaties bleven, zoals gezegd, tot 1902 verre van onze koloniën.

Misschien is dit ook niet zo heel vreemd. Dat de missionarissen daar veel van hun krachten moesten inzetten voor eigen landgenoten, maakte het voor iemand die zich geroepen voelde aan de vestiging en uitbreiding van de Kerk, dus aan de echte „missie", te werken, niet bijzonder aantrekkelijk. Mogelijk kwam de niet zo erg goede naam van de „kolonialen" die onze „Wingewesten" veilig moesten stellen, misschien de verdenking van al te grote baatzucht van beambten en planters daar ook nog wel bij. Tenslotte heeft niet het gebrek aan medewerking alleen, maar zelfs de positieve belemmeringen die het Nederlands bestuur de missionarissen menigmaal in de weg legde, hun arbeidsveld niet aantrekkelijker gemaakt.

Voegt men al deze moeilijkheden bij de belemmeringen van mohammedanisme, animisme, boeddhisme en andere stromingen die de missionarissen vooral op Java en Sumatra moesten overwinnen, dan is er toch wel heel veel reden God dankbaar te zijn voor wat er in honderd jaar tot stand kwam. Een enkele greep uit de statistiek moge dat bewijzen. Momenteel zijn er in Indonesië rond 1.1200.000 katholieken; er zijn werkzaam 942 priesters in 20 vicariaten en 5 prefecturen; drie bisschoppen en 133 priesters zijn geboren Indonesiërs; verder zijn er 544 broeders, onder wie 92 Indonesiërs en 2282 zusters, van wie 659 inheemsen; de door de missie geleide scholen telden vorig jaar juli 345.552 leerlingen; de jaarlijkse aanwas van het getal katholieken beloopt rond 50.000.

Op sociaal terrein is er op instigatie van de missionarissen door de „Pantja Sila" (de „Vijf Zuilen"), die bij de oprichting van de republiek werden gesteld nml. geloof in één God, menswaardigheid, nationaal voelen, democratie en sociale rechtvaardigheid, in de laatste vier jaar groots werk verricht. Men mag hopen, dat deze organisatie, waartoe ook niet-katholieken in groten getale toetreden, een verheffing van het katholieke volksdeel en waardering en achting bij de andere medeburgers zal teweegbrengen; mits het niet aan noodzakelijke financiën zal ontbreken. En deze moeten grotendeels nog van buiten komen! August Vanistendael, secretaris-generaal van het Internationaal Christelijk Vakverbond, die onlangs een studiereis door het oosten ondernam en daarbij ook met de „Pantja Sila"-beweging kennis maakte, heeft opzet en uitvoering ten zeerste geprezen en aanbevolen. Als we geen verstoppertje willen spelen, zullen we moeten erkennen, dat er over deze feestviering de schaduw glijdt van de staatkundige veranderingen, die na de oorlog hebben plaatsgevonden. De feesttoon zou voller klinken, als wij nog door een band van eenheid ook op het natuurlijk terrein verbonden waren: de genade bouwt nu eenmaal voort op de natuur. **Is er al geen staatkundige eenheid meer, wij blijven voorlopig innig met dat missiewerk verbonden, omdat het tot stand kwam en nog in stand** wordt gehouden door duizenden Nederlandse missionarissen. Dit deed Kardinaal De Jong nog vanuit zijn ziekbed schrijven: „Steeds heb ik gesympathiseerd met de jaarlijkse Indische Missie Week, omdat deze mede een voortzetting is van het grote missiewerk, begonnen door onze katholieke voorouders."

Een jaar daarna zei mgr. N. Schneiders, apostolisch vicaris van Makasser: „De grote omwenteling waarin geheel het oosten verkeert, doet zich ook in het missiewerk sterk gevoelen en deze tijd eist speciale inspanning en aanpassing van de missionarissen. Het is daarom allerminst de tijd om het mooie door de Nederlandse katholieken en Nederlandse missionarissen opgebouwde werk in Indonesië in de steek te laten. Juist nu het missiewerk sterker dan voorheen wordt geïnternationaliseerd door het toetreden van missionarissen van allerlei nationaliteiten, kunnen wij tonen dat wij blij zijn, dat mannen en vrouwen uit ons volk dit mochten aanpakken, maar dat wij tevens katholiek genoeg denken om het niet in de steek te laten nu het nog duidelijker een werk van de Kerk is geworden. Dit zal wel de beste stemming zijn waarin wij dit eeuwfeest kunnen vieren.

Groots bodemonderzoek in SURINAME

(Van onze korrespondent)

In samenwerking met een Luchtkarteringsdienst uit Philadelphia en een Canadese exploratie-onderneming zal de Surinaamse regering een bedrag van $ 700.000,— besteden aan een groots opgezet bodemonderzoek vanuit de lucht. Gezocht zal worden naar bodemschatten als uranium, nikkel en andere ertsen. Op het ogenblik speurt de Colmado oliemaatschappij naar petroleumvelden.

WIE IS DE GELUKKIGE?

nr	839	ƒ 500,—
1e	840	„ 35.000,—
nr	841	„ 500,—
	(ARUBA)	
nr	20154	ƒ 400,—
2e	20155	„ 10.000,—
nr	20156	„ 400,—
	(ARUBA)	
nr	833	ƒ 300,—
3e	834	„ 5.000,—
nr	835	„ 300,—
	(ARUBA)	
nr	1642	ƒ 200,—
4e	1643	„ 2.500,—
nr	1644	„ 200,—
	(CURACAO)	
nr	686	ƒ 100,—
5e	687	„ 1.000,—
nr	688	„ 100,—
	(ARUBA)	

BIJZONDERE PRIJZEN: nrs 7788 — 8739 — 9987 — 9994 — 11747.

PRIJZEN VAN ƒ 500,—: nrs 2382 — 2602 — 3648 — 3653 — 4793 — 4925 — 5006 — 5263 — 6649 — 9030 — 10207 — 12273 — 15487 — 15550 — 17059 — 17551 — 18288 — 18621 — 20075 — 20704 — 21026 — 22066 — 22529 — 22678 — 24316

PRIJZEN VAN ƒ 250,—: nrs 869 — 2176 — 2274 — 3470 — 4285 — 4618 — 5635 — 6629 — 6759 — 6922 — 8698 — 9299 — 10394 — 10470 — 11028 — 12546 — 12749 — 12962 — 14401 — 14926 — 17863 — 20138 — 22482 — 22783 — 23786.

PRIJZEN VAN ƒ 100,—: nrs 121 — 472 — 614 — 793 — 837 — 1154 — 1182 — 1365 — 1604 — 1904 — 1908 — 2227 — 2295 — 2362 — 2539 — 2692 — 2798 — 2860 — 3199 — 3244 — 3272 — 3348 — 3613 — 3658 — 3888 — 3955 — 4186 — 4226 — 4482 — 5093 — 5215 — 5253 — 5260 — 5651 — 5817 — 5839 — 6010 — 6298 — 6336 — 6422 — 6893 — 7416 — 7563 — 7633 — 7691 — 7833 — 8102 — 8299 — 8692 — 8726 — 8923 — 9028 — 9459 — 9555 — 9603 — 9635 — 9666 — 9683 — 9785 — 9879 — 9891 — 10022 — 10096 — 10466 — 10499 — 11419 — 11421 — 11526 — 11821 — 11829 — 12051 — 12081 — 12340 — 12146 — 12658 — 12869 — 12990 — 13060 — 13083 — 13201 — 13423 — 13678 — 13819 — 14029 — 14316 — 14341 — 14348 — 14389 — 14499 — 14609 — 14730 — 14939 — 15131 — 15383 — 15446 — 15566 — 15722 — 15752 — 16487 — 17051 — 17581 — 18286 — 18688 — 18768 — 18795 — 19176 — 19516 — 19576 — 19753 — 19906 — 20331 — 20660 — 20915 — 20969 — 21375 — 21396 — 21574 — 21724 — 21837 — 21915 — 22184 — 22206 — 22824 — 22901 — 22962 — 23468 — 23678 — 24265 — 24269 — 24270 — 24287 — 24450 — 24664 — 24801 — 24924.

Twee Amerikaanse Super Sabre straaljagers hebben voor het eerst over de Noordpool gevlogen, aldus is door een woordvoerder van de Amerikaanse luchtmacht meegedeeld. Zij hebben de afstand van Wethersfield naar Alaska (7576km) in 9 uur en 27 minuten afgelegd.

Keihard gevecht tussen FENTON en DIAMANTE NEGRO eindigt in „draw"

JIMMY CARTER boekt verdiende zege op KID ZORZAL

In het Rifstadion werden gisteravond de uitgestelde bokswedstrijden gehouden. „Papa" Diamante Negro en Kid Fenton, die in de hoofdwedstrijd tegen elkaar uitkwamen, boksten een „draw", terwijl Jimmy Carter een goede overwinning op Kid Zorzal wist te boeken.

De hoofdpartij

Het gevecht tussen „Papa" en Fenton was een keihard, doch sportief gevecht. De aktie begon reeds in de eerste ronde, daar „Papa" met een fel offensief inzette. In de eerste twee ronden kreeg „The Silent Man" enkele rake klappen toegediend en ofschoon hij op verdienstelijke wijze terugvocht, kon hij niet verhinderen, dat Diamante Negro ronde één en twee voor zich opeiste.

De derde en vierde ronden vertoonden een gelijk opgaande strijd maar van de vijfde tot en met de zevende ronde nam Fenton het initiatief over en wist hij op zijn beurt de Curaçaose middengewichtkampioen vele malen goed te raken.

Na de twee voorlaatste ronden, waarin beide boksers afwisselend in de meerderheid waren, volgde de tiende en laatste ronde, die de beste werd van de strijd. Felle slagenwisselingen volgden over en weer en beide pugilisten gaven blijk over een enorm en bewonderenswaardig inkasseringsvermogen te beschikken. „Papa" koncentreerde gedurende bijna het gehele gevecht zijn aanvallen op het lichaam van Fenton, terwijl laatstgenoemde meer het hoofd van „Papa" tot doelwit had gekozen.

Zowel Diamante Negro als Kid Fenton waren fysiek en technisch in goede vorm. Een van beide had het anders vóór de tiende ronde zeker opgegeven.

De beslissing van de referee en de judges was als volgt:

	Fenton	Diamante Negro
Judge Provence ..	47	47
Judge Cooper	46	43
Referee Mitchell	48	48

De uiteindelijke beslissing was dus een „draw". Op onze onofficiële score-kaart hadden wij: Kid Fenton met 47—46 als de winnaar.

Na de wedstrijd liet „Papa" bekendmaken, dat dit zijn laatste wedstrijd geweest was en dat hij zich uit de bokssport zou terugtrekken.

De semi-finale

De semi-finale ging tussen Jimmy Carter en Kid Zorzal. In de eerste ronden was Carter verreweg in de meerderheid en kreeg Zorzal het hard te verduren. Ondanks het feit, dat Zorzal een behoorlijke afstraffing had opgelopen, kwam hij goed terug in de laatste twee ronden. Het was echter te laat om de door Carter opgebouwde puntenvoorsprong teniet te doen. Jimmy Carter kreeg een „split decision" toegewezen. Naar onze mening had Carter met ruim verschil gewonnen.

Little Luis — Baby Diaz

De zesronder ging tussen Little Luis en Baby Diaz. Laatstgenoemde de sentimentele favoriet van het publiek, ging in dit gevecht tweemaal neer en wel in de derde en in de zesde ronde. Little Luis bokste kalm en beheerst, terwijl Baby Diaz erg wild zwaaiend op los trok, vaak zonder resultaat.

Baby Diaz werd winnaar via een „split decision". Dit was wel de slechtste beslissing van de avond. Judge Cooper en referee Mitchell moeten in gedachten bij een ander gevecht gezeten hebben, anders konden zij Diaz onmogelijk tot winnaar uitroepen.

De voorwedstrijden

De wedstrijden tussen Little Ruben en Ezzard Charles was zeer goed. Twee veelbelovende boksers traden hier tegen elkaar aan. Met de „draw" beslissing kon het grootste deel van het publiek zich wel verenigen.

De strijd tussen Joe Gans en Kid Freddy eindigde in een ruime puntenzege voor Kid Freddy. In de twee laatste ronden had Gans het zeer moeilijk en wij geloven wel, dat hij bij het einde een zucht van opluchting zal hebben geslaakt.

Voor de aanvang van de bokswedstrijden werd er een judo-demonstratie gegeven door een groep judoka's onder leiding van Eddy Snijders. Deze demonstratie viel zeer in de smaak.

Volleyball - toernooi

De Sportvereniging Olympia en Volleymasters zijn van plan een toernooi te houden in de 2 laatste augustusweken, voor de dames en heren van de A-klasse.

Na de vriendelijke toestemming van de S. V. Asiento is men in staat gebruik te maken van de Asientobanen.

Dit toernooi zal als volgt verlopen: Elk damesteam zal een wedstrijd spelen tegen Olympia en elk herenteam één tegen Volleymasters. De club, die de mooiste overwinning boekt in deze wedstrijden krijgt de uitgeloofde beker.

Indien Olympia en Volleymasters geen enkele wedstrijd verliezen, verdienen zij zelf de beker.

De wedstrijden worden gespeeld volgens best of five. Het programma luidt:

Maandag 17 aug.: 8 u. Black and White — Olympia (Mambi); 9 u. Chinese Club — Volleymasters (Libier-Mambi).

Woensdag 21 aug.: 8 u. Top — Olympia (de Palm); 9 u. Maccabi — Volleymasters (d. C. Gomez-de Palm).

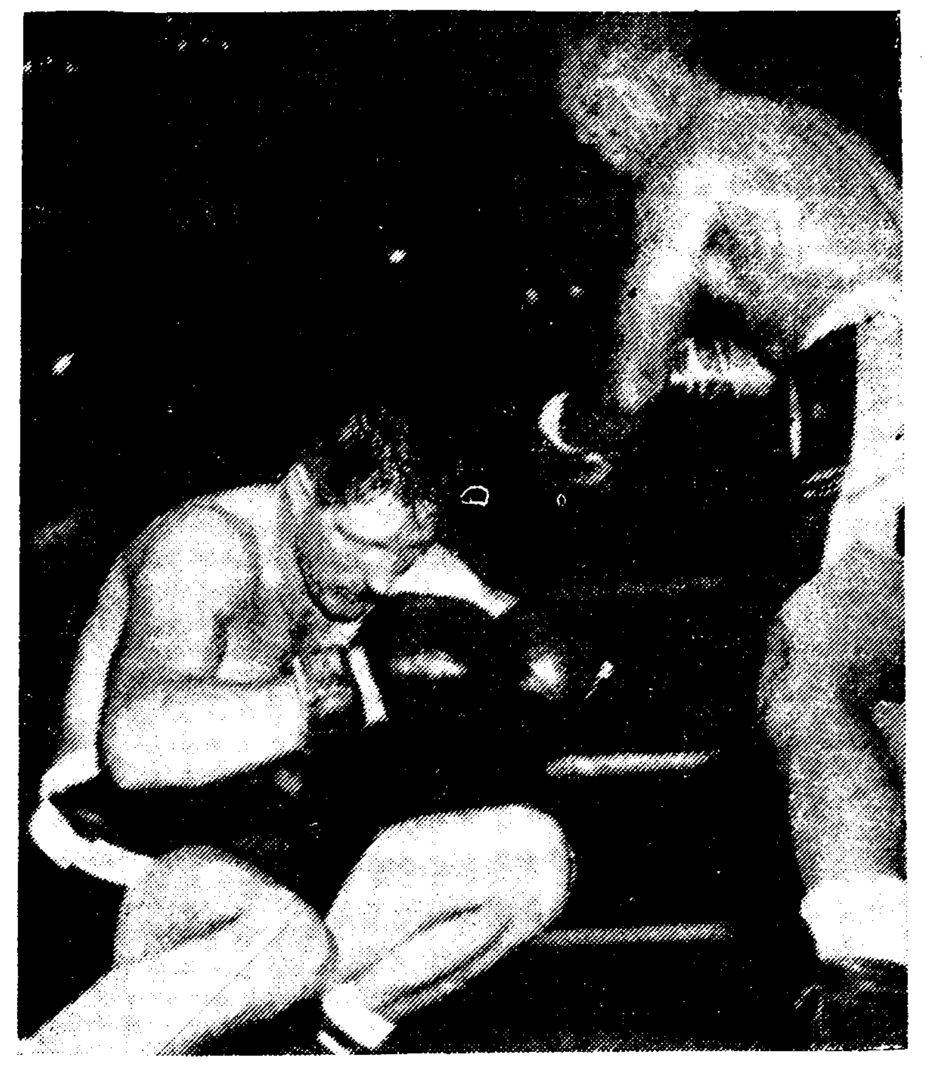
Vrijdag 21 aug.: 8 u. Kwick — Olympia (Boom); 9 u. M.L.D. — Volleymasters (Elmondalek-Boom).

Woensdag 26 aug.: 8 u. Asiento — Olympia (Libier); 9 u. Lucky Masters — Volleymasters (Pietersz-Libier).

Vrijdag 28 aug.: 8 u. Vios — Olympia (Schraven-Sanchez); 9 u. Sithoc — Volleymasters (Schraven-Sanchez).

Hierna volgt de prijsuitreiking.

De organiserende verenigingen nodigen hierbij alle volleybal-enthousiasten uit, deze wedstrijden bij te wonen.

Archie Moore verdedigde zijn titel gisteravond met sukses door Yvon Durelle in de derde ronde k.o. te slaan. Op bovenstaande foto ziet men een opname uit het eerste gevecht tussen Durelle en Moore (in december 1958). Durelle gaat hierboven voor de laatste maal neer. Ook gisteren kon hij tegen de wereldkampioen in het lichtzwaargewicht niet op.

Durelle door Archie Moore in derde ronde k.o. geslagen

De Amerikaanse bokser Archie Moore, wereldkampioen halfzwaargewicht heeft zijn titel behouden door zijn uitdager de Canadees Yvon Durelle uit te slaan in de derde ronde. Durelle werd overweldigd door een verblijsterende hoeveelheid stoten en was reeds driemaal gevloerd toen een vervaarlijke rechtse hoek hem voor langer dan tien tellen naar het vilt zond. Dit gebeurde acht seconden voor het einde van de derde ronde.

Moore paste een totaal andere taktiek toe dan bij zijn eerste ontmoeting in december van het vorige jaar toen hij won nadat hijzelf door de aanvallende Durelle op de rand van k.o. was gebracht. Nu nam hij direkt het initiatief, bracht zijn tegenstander al in de eerste en tweede ronde in moeilijkheden en wist de linkse en rechtse mokerslagen waarmede Durelle zich trachtte te verweren kundig op zijn dekking op te vangen. In de derde ronde bracht een harde rechtse de Canadees aan het wankelen en onmiddellijk volgde een stroom van linkse en rechtse hoeken waardoor hij tegen het canvas ging. Bij „negen" kwam hij overeind maar nog tweemaal werd Durelle gevloerd. Het einde was echter onvermijdelijk want na een nieuwe serie dubbeltreffers bracht een geweldig harde rechtse de beslissing. Moore die volgens de recordboeken zijn eerste partij in 1935 heeft gebokst, kwam gisteravond voor de 206e maal uit.

Hij heeft 128 partijen — meer dan enige andere bokser — gewonnen door a.o., opgeven of interventie van de scheidsrechter. Het gevecht werd bijgewoond door 11.555 toeschouwers, die voor een recette van 122.627 dollar zorgden. De televisie en radio rechten bedroegen samen 108.000 dollar. Aan Moore was een beurs van 175.000 dollar en aan Durelle een van 15.000 dollar gegarandeerd.

Baseball - roundup

Door technische moeilijkheden gedwongen, konden wij helaas onze „baseball roundup" gedurende enkele weken niet aan onze onze lezers doorgeven. Daar wij echter van verschillende zijden werden benaderd met het verzoek het nieuws van de „Mayor Leagues" weerom te publiceren, heeft de sportredaktie van de „Amigoe" niets nagelaten om aan de wens van de lezers te voldoen. Met genoegen delen wij thans mede, dat de moeilijkheden grotendeels ui de weg zijn geruimd en dat vanaf heden — zij het niet zo uitvoerig als voorheen — weerom het Amerikaans baseball op onze sportpagina zal verschijnen.

Scores van gisteren in de American League:

—*—

Chicago — Detroit: 11-6

Winnaar Gary Staley (5-3), verliezer Pete Burnside (0-2).

Homeruns: Kaline (21), Kuxn (6) en Bolling (8) voor Detroit en Lollar (14) voor Chicago.

Washington — New York 3-2.

Winnaar Clevenger (6-3), verliezer Ryne Duren (2-4).

Homers: Julio Becquer voor Washington.

—*—

Cleveland — Kansas City: 9-4

Winnaar Bell, verliezer Kucks.

Homeruns: Miñoso, Baxis en Nixon voor Cleveland.

—*—

Boston — Baltimore: 5-4.

Winnaar Delock (10-6), Hoyt Wilhelm (11-8).

—*—

De stand in de American League:

Chicago	67	43	
Cleveland	66	47	
New York	57	55	11
Baltimore	56	56	12
Detroit	55	59	14
Kansas City	53	60	15
Boston	51	62	17
Washington	45	68	23

Scores van gisteren in de National League:

Chicago — Los Angeles: 11—8

Winnaar Anderson (8—9), verliezer Drysdale (15—7). Homeruns Ernie Banks (34), Alvin Dark (3) en Sammy Taylor (8) voor Chicago. Charlie Neal (15) en John Roseboro (6) voor de Dodgers.

—*—

Milwaukee — Cincinnati: 6—4

Winnaar Bob Rush (5—3), verliezer O'Toole (2—6). Homeruns: Eddy Mathews 2 (32 en 33) en Hank Aaron (30) voor de Braves.

—*—

Pittsburgh — Philadelphia: 6—2

Winnaar Harvey Haddix (9— verliezer Robin Roberts (10—1 Homerun: Wally Post (14) voor Phillies.

—*—

San Francisco en St Louis hadden geen wedstrijd.

—*—

De stand in de National League:

San Fransisco	65	47	—
Milwaukee	61	49	3
Los Angeles	62	51	3
Pittsburg	55	58	10
Chicago	54	57	10
Cincinnati	52	60	13
St. Louis	53	62	13
Philadelphia	47	65	18

Hedenmorgen kwam op de dr. Albert Plesman Luchthaven aan de echtgenote van onze hoofdredacteur, F. L. L. Verhorst en de twee jonge Verhorsten. Het weerzien was vanzelfsprekend zeer hartelijk.

Tenniskampioenschappen dubbelspelen 1959

De wedstrijden om de Curaçaose tennistitel in de damesdubbelspelen zijn op een oor na gevild. De dames Montijn en Noordhoek Hegt plaatsten zich gemakkelijk in de finale door Mevr. Kooyman van Delkum met 6-0; 6-1 te verslaan. De finale tussen de dames Montijn Noordhoek Hegt en Braat Evertsen wordt vrijdagmiddag a.s. gespeeld op de banen te Mundo Nobo, aanvang 16.45 uur precies.

Bij de gemengd dubbelspelen plaatsen Mevr. Salas Phillip zich eveneens in de finale door een ruime 6-0, 6-1 overwinning op het tegenvallende dubbel Mevr. Souwerbren Dubbeldam. De andere plaats in de finale werd veroverd door Mevr. Braat Pimentel, die op hun beurt Flores Flores versloegen.

De finale in de gemengd dubbelspelen vindt plaats op zaterdag a.s. aanvang 16.45 uur eveneens op de banen te Mundo Nobo.

Bij de heren dubbelspelen is men tot aan de halve finale gekomen, hierin hebben zich geplaatst Bakhuis/Philip contra Pimentel Hernandez en Pereira/Haseth contra Cuales de Lima.

Reeds eerder in deze week leverden Pimentel Hernandez een prima prestatie door het op papier sterker geschatte dubbel Salas Knottenbelt in straight sets te verslaan. De cijfers waren 6-2, 7-5, 6-3 voor Pimentel Hernandez.

Haseth Pereira versloegen de Jongh/Hoyer met 6-2, 6-1 en ook Calvo/van Rosberg moeten voor Pereira Haseth het hoofd buigen. Eerder leverden van Rosberg en Calvo een verdienstelijke prestatie door het lang niet zwakke dubbel Pauletta Leander te overwinnen met 8-6; 6-4.

De halve finales worden hedenmiddag gespeeld op Mundo Nobo, terwijl hierop aansluitend op zondag a.s. om 16.00 uur de finale zal plaatsvinden. Na afloop hiervan zal dan de bekeruitreiking plaatsvinden, zowel voor de enkelspelen als voor de dubbelspelen. Bij ontstentenis van de voorzitter van de tennisbond, de Heer Chumaceiro, zal de uitreiking van de bekers geschieden door de Heer J. Kion, pas van verlof op ons eiland teruggekeerd.

Hammarskjoeld naar Zuid - Amerika

Secretaris-generaal Hammarskjoeld van de V.N. vertrekt op 23 augustus uit New York naar Zuid-Amerika waar hij Argentinië, Paraguay, Uruguay en Brazilië zal bezoeken.

Men verwacht dat hij in het begin van het volgend jaar andere Latijns-amerikaanse landen zal bezoeken.

Hirosjima herdenkt de atoom-aanval

De driehonderdveertig duizend inwoners van Hirosjima hebben donderdag een minuut gebeden, de dag waarop 14 jaar geleden een Amerikaanse atoombom op de stad geworpen werd. Twee meisjes die als kinderen door de ontzettende ontploffing verminkt werden, luidden de herdenkingsklok in het vredespaleis in aanwezigheid van meer dan 30.000 mensen die wierookstokjes in de handen hadden.

Uit Mexico City heeft de Japanse premier Kisji, die op reis is, een boodschap gezonden, waarin toegezegd wordt, dat zijn regering nooit de legering van atoomwapens of geleide projectielen in Japan zal toestaan. Kisji zei, dat het bombarderen van Hirosjima en Nagasaki Japan ervan overtuigd heeft dat het fabriceren en beproeven van kernwapens verboden moet worden.

Naar medisch centrum in Tanganyika

In Sengarema, de hoofdplaats van het Geita-distrikt in het noorden van Tanganyika is een medisch centrum in oprichting. Enkele maanden geleden vetrokken enkele broeders, zusters en Kajotters (op ons eiland bekend onder de naam J.O.C., Christelijke arbeiders jeugd) naar dit gebied. Terwijl de bouw reeds krachtig vordert, zullen opnieuw verschillende broeders worden uitgezonden. Voor een extra scholing zijn zij reeds naar het Londense Hospital St. John of God vertrokken. Binnenkort zal ook de Bossche arts dr. H. Mariot per schip naar Sengarema vertrekken.

P. O. C. houdt ledenvergadering

Naar wij van de zijde van het bestuur van de Passaat Ontspannings-Club (P.O.C.) vernemen, zal er op vrijdagavond 14 augustus een Buitengewone Algemene Ledenvergadering gehouden worden in het clubgebouw aan de Mortiersweg. De agenda voor deze vergadering luidt:

1. Opening.
2. Goedkeuring notulen vorige Algemene Ledenvergadering.
3. Goedkeuring voorstel contributieverhoging.
4. Verkiezing nieuwe bestuursleden.
5. Rondvraag.
6. Sluiting.

De aanvang van deze vergadering is gesteld op 20.00 uur en alle leden worden opgewekt aanwezig te zijn, gezien de belangrijkheid der te nemen beslissingen.

Wat de verkiezing der nieuwe bestuursleden betreft kan nog worden medegedeeld dat de huidige voorzitter H. van Strien, die zovele jaren een steunpilaar van de P.O.C. is geweest wegens blijvende vestiging op Aruba zijn functie zal neerleggen, zodat deze vergadering tevens het officiële afscheid van hem zal betekenen. In feite is de heer van Strien reeds vertrokken, maar voor deze bijzondere gelegenheid bereid gevonden om voor één keer over te komen. De candidaatsstellingen zullen op de vergadering zelve ter kennis van de leden worden gebracht.

Alle leden van de P.O.C. worden dus op vrijdagavond 14 augustus in de club verwacht ceremonies op de vergadering en tweedens om afscheid te nemen van de man, die in de afgelopen jaren zoveel voor de club betekend heeft.

Bij zware onweersbuien die in Spanje een einde aan de hittegolf hebben gemaakt, zijn vijf mensen om het leven gekomen en drie gewond.

Dit jaar zijn in de Oostenrijkse Alpen 43 personen om het leven gekomen en 679 gewond. In 1958 vielen er 132 doden en 3907gewonden.

Op spoorlijn van Lorenco Marques naar Rhodesia is een trein ingereden op een groep van vijf olifanten. Vier dikhuiken werd op slag gedood. De vijfde moest door een jager worden afgemaakt.

LAOTISCHE STRUBBELINGEN

tie van Gettysburg door een d journalisten te berde werd gebracht. Tot voor kort zou de president zonder aarzeling hebben afgegeven het rode gevaar, maar het met bezoek van Chroesjtsjef in het vooruitzicht kon hij zich bezwaarlijk hatelijkheden laten ontvallen. Hij ging wat om de vraag heen en deed de zaak af met de mededeling, dat hij de problemen van Laos zeker met de Russische eerste minister zou bespreken. Het antwoord van Chroesjtsjef kan men wel gissen: met zaken der vrienden in China heb niets te maken.

Een woordvoerder van de Indiase regering heeft de wenselijkheid bepleit tot het bijeenroepen der commissie van toezicht, opdat een duidelijk beeld wordt verkregen van het opdringen der Chinese soldaten. minister van Laos zeide dezer dagen geen vertrouwen meer te hebben in die commissie, omdat althans een der leden — een Pool — voor de roden zou hebben gespionneerd. Hiervoor konden geen bewijzen worden aangevoerd, maar vermoedelijk zal het betrokken commissielid tijdelijk door iemand anders worden vervangen.

Nu er weer dagelijks berichten binnen komen over strubbelingen aangaande Laos, herinnert men zich de uitspraak van Mao Tse-Toeng van ongeveer vijf jaren geleden, geen ander land dan communistisch China van Laos een welvarende staat kan maken. Mao sprak daarbij over de vruchtbaarheid van het land waarvan nog geen drie procent kultuurgrond is, over de steenkolen bij Luang Prabang en over goud, koper, tin en ijzer in andere delen van de Laotische bodem. Tijdens de zogenaamde supervisie der communisten zou het land volkomen zelfstandig blijven, zo verdoezelde Mao de feitelijke plannen der roden.

Nu door het Eisenhower-Chroesjtsjef-overleg althans tijdelijk in Europa het politieke weer wat opklaart, is het voor de westelijke mogendheden meer dan ooit noodzakelijk de gedragingen der communisten in China met de grootste nauwlettendheid te volgen. De omzwenking van de leiders der Sovjet-Unie zou wel eens een grootse afleidingsmanoeuvre kunnen blijken. Dat is een der redenen waarom de affaire rondom Laos niet mag worden onderschat.

Toestand in LAOS rustig door Communistische angst voor internationaal geschil

In het nieuwsbulletin van de Laotiaanse regering wordt gezegd, dat het aantal communistische opstandelingen, dat in het noordoosten van Laos guerilla-aktiviteit ontplooit, waarschijnlijk verscheidene honderden omvat.

Uit de laatste cijfers, die te Vietiane zijn binnen gekomen, aldus het bulletin, blijkt, dat tijdens de verwarde gebeurtenissen van de eerste dagen het getal der opstandelingen sterk is overdreven. (In die tijd is door Laotiaanse ministers aan de pers medegedeeld, dat er wel vijf bataljons opstandelingen in het land opgerorden. In Laos telt een bataljon cirka 600 man).

Vermoedelijk, zo gaat het regeringsbulletin voort, vormen de rebellen geen geregelde eenheden, maar werken zij in losse groepen.

Een woordvoerder van het communistisch Chinese ministerie van buitenlandse zaken heeft verklaard, dat de in 1954 ingestelde internationale commissie van toezicht op het beëstand haar werkzaamheden dient te hervatten.

De woordvoerder zeide ook, dat het in strijd met de overeenkomsten van Genève en Vietiane zou zijn de kwestie Laos voor de V.N. te brengen. De Verenigde Naties hebben niet het recht tussenbeide te komen. Laos heeft verklaard, dat het in geval van een invasie mogelijk zal overwegen de hulp van een strijdmacht der V.N. in te roepen. Het is de laatste elf dagen rustig geweest aan de grens tussen Laos en noord-Vietnam. Diplomatieke waarnemers achten het mogelijk, dat dit het gevolg is van de omstandigheid, dat de communisten het geschil niet internationaal willen maken.

Hoofdbureau toezicht kernproeven zal in Wenen worden gevestigd

Op de atoomwapenconferentie in Geneve zijn Oost en West het er dinsdag over eens geworden dat het hoofdbureau van een eventueel in het leven te roepen organisatie voor het toezicht op de naleving van het verbod op het doen van kernproeven in Wenen gevestigd zal worden.

De drie kernwapenmogendheden - de V.S., Engeland en de Sowjet-Unie - besloten dit besluit op te nemen in de ontwerptekst van het verdrag over het staken van de kernproeven.

Van conferentiezijde werd voorts megedeeld, dat een deel van de besprekingen, die dinsdag zijn gevoerd, met vruchteloos gedebateer is voorbijgegaan. De discussies gingen over het bemannen van de controleposten.

Nasser laat zich niet misleiden door manoeuvres

President Nasser van de Verenigde Arabische Republiek heeft in een boodschap aan premier Chroesjtsjef verklaard, dat zijn land „niet door manoeuvres en intriges kan worden misleid" en dat het zich steeds tegen het imperialisme zal verzetten en steun zal verlenen aan landen, welke hun vrijheid en onafhankelijkheid verdedigen.

Volgens Radio Cairo verklaarde de president dit in antwoord op de gelukwensen van de Sovjet-premier ter gelegenheid van het feit, dat zeven jaar geleden koning Farouk werd verdreven.

Nasser verklaarde zich ook ingenomen met Chroesjtsjefs verklaring dat „de Sovjet-regering, door haar oprechte en onzelfzuchtige steun te breiden en nu met de V.A.R. op basis van wederzijds voordeel op economisch en cultureel gebied samen te werken, slechts een edel doel nastreeft, nl. de handhaving van de vrede en hun veiligheid en onafhankelijkheid".

Bij de stayers Amateurs was de Nederlander Van Houwelingen de beste uitblinker. Hier „lapt" de Nederlander zijn tegenstander Vanderbergh (België).